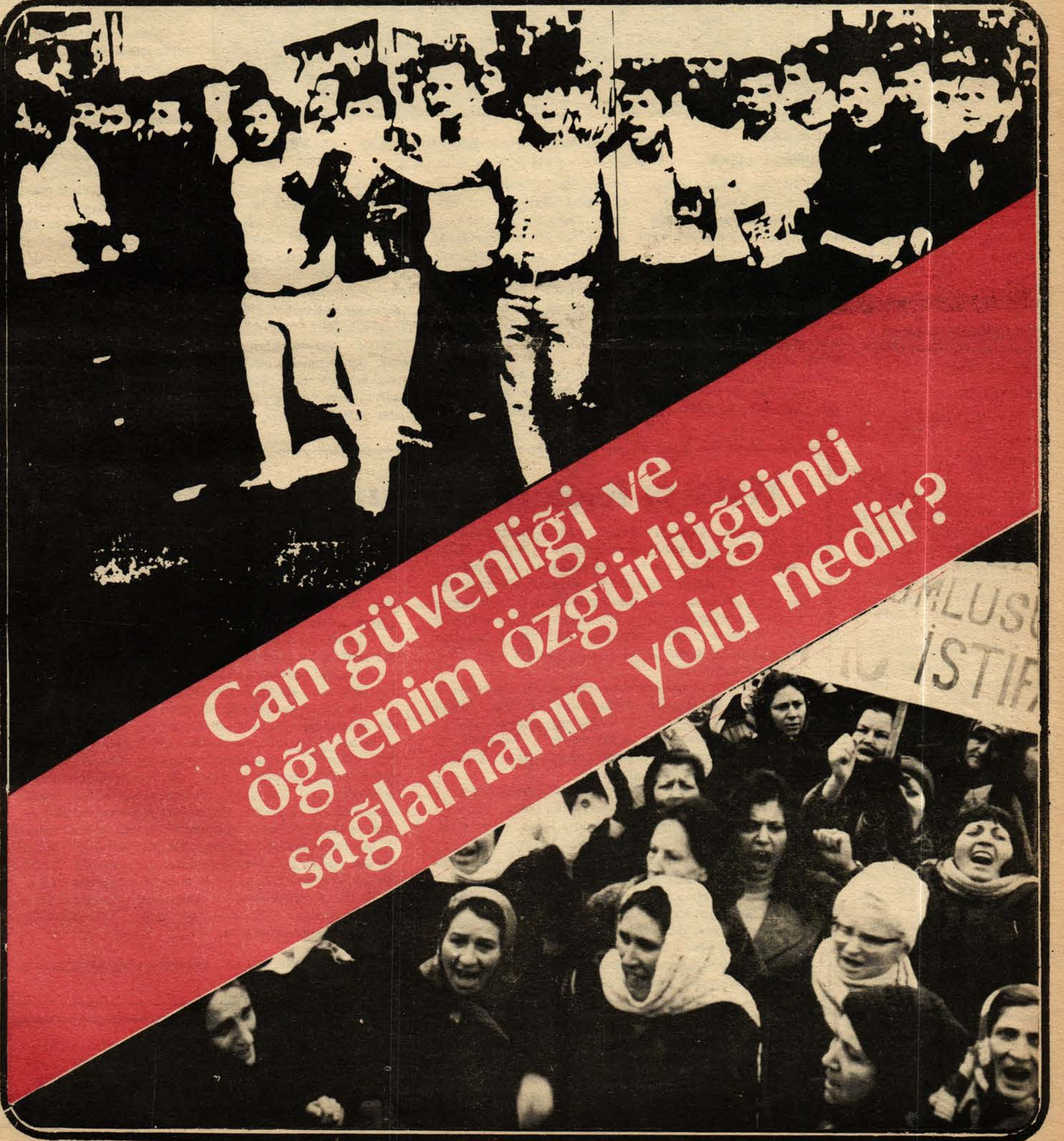
HALKIN SESİ

18 Ocak 1977

250 Kuruş

92

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Halkla birleşen liseli gençlik faşist saldırılara karşı koyuyor !

Polatlı Meslek Lisesi:

MHP YANLISI MÜDÜR MUSTAFA AKDENİZ PROTESTO EDİLDİ

Polatlı Lisesi'ne yapılan faşist saldırılar bizzat MHP yanlısı müdür Mustafa Akdeniz tarafından yönetilmektedir.

Faşist baskıları protesto etmek için meslek lisesi öğrencileri hükümet binasının önüne kadar bir yürüyüş yaptılar. "Katil İktidar", " Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganları atıldı. Bütün bu olaylar sırasında ilçemizdeki revizyonistlerin yüzü bir kere daha açığa çıktı. Onlar faşist saldırılar karşısında'dut yemiş bülbül' gibi susmakta ve yuvalarından çıkamamaktadırlar.

Fakat biz Polatlı Meslek Lisesi öğrencileri faşistlerin saldırılarını ve revizyonistlerin engellemelerini bütün Polatlı halkıyla birleşerek boşa çıkarmaya kararlıyız.

Divriği Lisesi:

"FAŞİST VE POLİS SALDIRISINI VELİLERLE BİRLEŞEREK PÜSKÜRTTÜK"

Divriği lisesinde yurtsever öğrenci kitlesinin mücadelesi bir avuç Ülkü Ocaklı faşisti geriletti. Onların okul için de yuvalarını dağıttı.

Olaylar 17 Aralık günü bir öğrencinin bıçaklanmasıyla başladı. Faşistler ancak müdürün odasına kaçarak kendilerini kurtardılar. 20 Aralık günü okula topluca gittik. Şehir klübünün önünde toplanan toplum polisi arkadaşlarımızı karakola götürerek kitleyi dağıtmak istedi ama halkın tepkisi yüzünden bunu gerçekleştiremedi. Daha sonra faşist baskıları protesto amacıyla yürüyüşe geçildi. 28 Aralık günü faşistler bir devrimciyi sınıfta zincirle yaraladılar. Bütün öğrenci kitlesi buna karşı koydu. Üç tane polis yaralandı.

Olay akşamı toplanarak bu baskılara karşı direniş kararı aldık. Direnişe öğrenci velilerinin bir kısmı da katıldı. Öğrencilerin kararlılığı karşısında titrtir titreyen müdür isteklerimizi yerine getireceğine dair namus sözü verdi. Öğrenci ve velilerin karşı çıkmasıyla jandarma okuldan çıkartıldı. Direnişi deş teklemek için bazı liselerde öğrenciler 2 saat derse girmediler.

Halkın Kurtuluşu gazetesine yakınlık duyan bazı gençler ise liselerdeki ve Sanat okulundaki faşistleri dövmek gibi dil ello mantığına dayanan öneriler getirdiler. Ama onlar velilerin desteğini de alarak direniş yaparken "böyle direniş olmaz" diyerek karamsarlık yaymaya çalıştılar. Ancak kitle kararlıydı ve onların sözlerini dinleyen bile olmadı.

Ankara Yıldırım Beyazıt

ÖĞRENCİ KİTLESİ OLARAK OKULA ASILAN FAŞİST RESİM VE YAZILARI YIRTTIK

MC iktidarı başa geldiğinden beri okulumuza faşist bir müdür atanmış, dersler faşist hocalar tarafından okutulmaya başlanmıştır. İlerici öğretmenler kıyıma uğramış ve sürülmüşlerdir. Birçok yurtsever öğrenci okuldan atılmıştır.

Derslerde faşist ideoloji zorla kabul ettirilmeye çalışılmakta ve MC'nin ders kitaplarıyla öğrenciler arasında bölücülük yapılmaya çalışılmaktadır. Derslerde başarılı olmayan öğrenciler, idarece çağırılmakta ve ispiyonculuk teklif edilmekte, sınıfta siyasi fikirleri olanları idareye bildirmeleri istenmektedir. Buna karşı tüm okul direniş ve protesto gösterileri yapmıştır. 5 Ocak günü "faşist müdür istifa" sloganıyla okulda asılı bulunan bütün gerici yazı ve resimler indirilmiştir. Biz yurtsever liseliler olarak tüm gücümüzle, emperyalizme , sosyal-emperyalizme ve faşist ve revizyonist ideolojiye karşı mücadele edeceğiz.

İstanbul Suadiye Lisesi:

ÖĞRETMENİMİZ OSMAN ŞAHİN'E YAPILAN SALDIRIYI PROTESTO ETMEK İÇİN YÜRÜDÜK

İki yıl önce faşist MC iktidarı eski müdürümüz Nihat Hal'i hiç bir gerekçe göstermeden görevinden aldı. Okul müdürlüğüne, ağabeyininA. P Sivas milletvekili olması ndan başka hiç bir özelliği olmayan faşist bir müdür atandı. Bu atamayla birlikte okulumuza dışardan adına komando denilen çetelerce saldırılar başladı.

Beden Eğitimi öğretmenimiz yazar Osman Şahin'e geçen yıl Mart ayında okul bahçesinde bildiri dağıtan, öğrenci döven komandolara engel olduğu için bıçak çekildi. Sinan Onuk denilen faşist saldırgan en son 3 Ocak 1977 Pazartesi günü arkadaşlarıyla sinsice devrimci öğretmenimiz Osman Şahin'e saldırdı.

Bu olayın üstüne biz devrimci Suadiye Lisesi öğrencileri bir araya gelerek öğretmenimizin şahsında devrimci düşünceye yapılan bu faşist saldırıyı kınama kararı aldık. 5 Ocak 1977 Çarşamba günü tüm öğrenci arkadaşlarla okul bahçesinde toplanarak bir günlük boykot yaptık. 'Kahrolsun faşizm! "Eğitimde fırsat eşitliği", "Bağımsız Türkiye" gibi sloganlar söyledik. Sonra topluca okul bahçesini terkederek Bağdat Caddesi boyunca Erenköy'e kadar yürüdük.

Diyarbakır Ziya Gökalp Lisesi:

TÜRK VE KÜRT ÖĞRENCİLER REVİZYONİSTLERE KARŞI BİRLEŞELİM !

Okulumuz Ziya Gökalp lisesinde son günlerde devrimci öğrencilere yönelen sosyal-faşist saldırıları anlatmak istiyorum.

Okulda Halkın Sesi'nin satışı zorla engellenmek isteniyor. Dergi satan arkadaşlara saldırılıyor. Dışardan adam getirtip arkadaşlarımızı dövdürmeye çalışıyorlar. Bütün bunlar bir avuç Rus uşağı sosyal-faşistin işleridir. Bir sürü yalan dolanla okuldaki bilinçsiz öğrencileri de kendilerine alet etmek istemektedirler. Örneğin Halkın Sesi'nin Kürt milliyetini tanımadığı gibi kaba yalanları bile söyleyebiliyorlar. Ama onların bütün çabaları boşa çıkacaktır. Devrimci öğrenciler olarak bizler hiç bir baskıdan yılmayacağız.

Yaşasın Kürt ve Türk öğrencilerinin devrimci birliği !

Kahrolsun faşizm, sosyal-faşizm !

Malatya liselerinde durum ve mücadele

Malatya Mustafa Kemal Eğitim Enstitüsü' nde 27.12.1976 günü yapılan boykot sırasında faşist Ülkü Ocaklılar devrimci bir kız arkadaşa saldırmışlardır. "Faşistlerin yatağı" olarak ilan edilen okulda özellikle kız öğrencilere çağ dışı yöntemler uygulanmakta, devrimci kızlara gelen mektuplar verilmemekte, ziyaretçileriyle görüştürülmemektedir. Okul idaresi faşistlerin kuklasıdır. Okulun öğrencisi olmayan faşistler burda barınmaktadırlar.

Yeşiltepe Lisesi'nde dışarıdan okul müdürü tarafından getirilen faşistler devrimciler üzerinde yoğun baskı yaparak devrimcileri sindirmeye, okulu Ülkü Ocaklarına çevirmeye çalışmaktadırlar. Okuldaki iki devrimci öğretmen faşistlerin baskısına karşı çıktığı için okuldan sürgün edilmişlerdir.

Ticaret Lisesi'nde faşist baskılar devam ederken, okul müdürü Mehmet Paçacı yurtsever olduğu için defalarca faşist komandolar tarafından tehdit edilmiş ve tartaklanmış faşistler okul idaresini basmışlardır.

Atatürk Lisesi'nde müdür sürekli faşist propaganda yapmakta, "Bozkurtçuların dışında kimse burada okuyamaz. Devrimcilere burada yer yok." diyerek okulu faşistlerin karargahı haline getirmeye çalışıyor.

Sanat Lisesi'nde yoğun bir faşist saldırıya ek olarak polis de olayları devrimcilerin çıkarttığı iddiasıyla devrimcileri işkenceye uğratmaktadır. Devrimcilere faşistlerle beraber saldırmaktadırlar.

Turan Emeksiz Lisesi'nde devrimciler yoğun bir baskı altında tutulmakta, okul idaresi devrimcilere sürekli ceza vermekte, okuldan uzaklaştırmaktadır.

Gazi Lisesi'nde faşistler defalarca saldırmışlardır. Polis, jandarma devrimci öğrencileri cop ve dipçikten geçirmiş, hakarette bulunmuştur.

Fatih Lisesi'nde devrimcilere hakaret eden faşistler baskılarını yoğunlaştırmaya çalışıyorlar.

Atatürk Ortaokulu, Kubilay Ortaokulu ve birçok ortaokulda aynı şekilde faşist saldırılar olmaktadır.

Bu durum karşısında şöyle bir yol tespit edildi: Bütün okullardaki öğrenci velilerinin bir araya getirilmesi ve her okula velilerle birlikte gidilmesi. Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün ancak bu şekilde gerçekleşebileceği kararına varıldı. Bu, Turan Emeksiz Lisesi'nde, Gazi Lisesi'nde, Yeşiltepe Lisesi'nde, Sanat Lisesi'nde gerçekleşti. Veliler öğrencilerle birlikte okula kadar yürüyorlar, çıkışlarda da tekrar okul önünde bekleyip devrimci öğrencilerle beraber dağılıyorlar. Bu çok iyi bir yol oldu. Faşistler, karşılarında büyük bir güç gördükleri için gerilemişlerdir. Öğrenci velileri okulun önünde gösteri yapıp, hükümeti istifaya çağırmışlardır. "Öğrenim özgürlüğü" , "can güvenliği" sloganları atılmıştır.

KAHROLSUN MİLLİ BAĞIMSIZLIĞIN VE HALKIN DÜŞMANI MC !

HALKIN SESİ. / HAFTALIK SİYASİ DERGİ. / SAHİBİ: Hüseyin Karanlık. / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Leyla Cümbüş. / YÖNETİM YERİ: Yeniçeriler Cad. Çağlar Han, 45/2, Çemberlitaş-İSTANBUL. / YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: PK. 1103 Karaköy-İSTANBUL. / BASKI: Daily News Web Ofset. / ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 125 TL., altı aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. altı aylık 100 TL. / İLAN ŞARTLARI: Santimi 30 TL. / YAYIN İLANLARI: 200 TL. / GENEL DAĞITIM: TÜR-DA. / ANKARA DAĞITIM: Fikri Nigiş./

Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünü sağlamanın yolu nedir?

Bugün gençlik kitleleri ile birleşmek ve bütün halkı seferber etmek için maceracı ve terörist eğilimler eleştirilmeli ve terkedilmelidir.

Faşist komandolara karşı mücadele bir düello olmaktan çıkarılmalı, bütün gençliğin katıldığı ve halkın desteğini alan bir mücadele haline getirilmelidir.

Gençliğimizi hedef alan faşist saldırılar bütün Türkiye çapında yoğun bir şekilde sürdürülüyor. Faşist komandolar saldırılarını uzun zamandan beri ortaöğrenim gençliğini de hedef alacak şekilde genişletmiş bulunuyorlar. Bugün artık üniversiteler başta olmak üzere öğretim kurumlarında can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması, sadece gençliğin değil bütün halkın çok önemli bir sorunu haline gelmiştir. Nitekim üniversite öğretim üyelerinden, çocuğunu okutan anababalara; basından, sıradan halka kadar toplumun bütün kesimleri bu soruna bir çözüm bulunmasını istemektedir. Öğretim kurumlarındaki kanlı çatışmaların bu şekilde sürüp gitmesine hiç bir toplum tahammül edemez. Bu sorun er veya geç çözülecektir. Ancak önemli olan kim tarafından ve ne şekilde çözüleceğidir.

Faşistler bu meseleyi niçin kangrenhaline getirmeye çalışıyorlar? Onların amacı, sorunun faşizmin baltasıyla çözülebileceği fikrini toplum içinde yerleştirmektir. Faşistler gençlik kitlelerini köleleştirmek istiyorlar ve bunu sağlamak için gençliği terörle sindirmeye çalışıyorlar. Revizyonistlerin çözümünün ise faşistlerinkinden esasta hiç bir farkı yoktur. Onlar, "faşizmin oyununa gelmemek" yaftası altında gençliğin mücadelesini söndürmeye gayret ediyorlar. Revizyonistler, gençliği sosyal-emperyalist işbirlikçisi emellerine alet edebilecekleri bir sürü haline getirmek istiyorlar. Hem revizyonistlerin, hem faşistlerin öğretim kurumlarına getirmeye çalıştıkları "huzur", tamamen bir hakim sınıf huzurudur. Ancak revizyonistler de, faşistler de ham hayal peşindedir. Çünkü bir avuç Bozkurtçu komando ve İGD'li besleme dışında gençliğin bütünü devrimci ve yurtseverdir. Gençlik ne revizyonist ne de faşist sultaya boyun eğmeyecektir.

Gençliğin ve halkın menfaatlerine uygun ve uygulanabilir olan bir tek çözüm vardır. Bu, saldırı ve cinayetlerin gerçek sorumlusu olan Bozkurtun etkisiz hale getirilmesidir. Bunu kim ve nasıl sağlayabilir?

Faşist saldırıların bütün halkın bir sorunu haline gelmesinin temelinde çok önemli bir gerçek yatmaktadır. Gençliğe yönelen faşist saldırılar bir avuç komandonun macera hevesinden kaynaklanmıyor. Faşist terör, bugün bir devlet politikası olarak uygulanmakta, bizzat MİT ve polis tarafından planlanıp desteklenmektedir. Bu terörün hedefi sadece gençlik değil bütün halktır. Bu sebeple faşist teröre karşı mücadele ne sadece gençliğin bir sorunudur, ne de faşist komandolarla yürütülecek bir düello ile çözülebilir.

Bugün yapılması gereken en başta gençlik kitlesi olmak üzere bütün halkı seferber etmektir. Bu mücadelede esas olarak gençlik kitlesine dayanılacaktır. Ancak bunun yanında öğretim üyeleri ve öğrenci ana babalarından, üniversitede huzur isteyen bütün halka, demokratik kuruluş ve örgütlere, basına ve kişilere kadar en geniş kitle seferber edilmelidir.

Gençliğin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğüne kavuşması için yürütülecek mücadelede, gençlik kitlelerini ve halkı seferber etmenin sorumluluğu proleter devrimci gençlerin omuzundadır. Gençliğin en ileri kesimi içinde kapanıp kalmak ve çabaları tek tek devrimci gençleri doğru görüşlere kazanmak üzerinde yoğunlaştırmak hatalıdır. Proleter devrimci gençler, gençliğin bugün en temel meselesi olan öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinin sağlanmasına önderlik etmeli ve çabalarını bunun üzerinde yoğunlaştırmalıdır - lar. Gençlik yığınlarını proletarya önderliğinde birleştirmenin yolu da budur.

Bugün devrimci gençlik çevrelerinde görülen maceracılık ve terörizm mücadeleye büyük zarar vermektedir. Her şeyden önce gençlik mücadelesi, küçük bir azınlığın mücadelesi görünümünden kurtarılmalıdır. Bu görünümü vermeye çalışan faşist MC'dir. İktidar "aşırı uçların huzuru bozduğunu" öne sürerek, "huzur koruyucusu" pozunda ortaya çıkabilmektedir. İktidar gençlik mücadelesini faşist komandolarla devrimci gençler arasında bir düelloya dönüştürmeye çalışıyor. Bundan amaç gençlikle halk arasındaki bağları koparmaktır. Terörist eylemler, kitlelerin tarafsızlaşmasına yol açmakta ve faşist cinayetlere duyulan tepkiyi zayıflatmaktadır. Öte yandan terörizm geniş gençlik kitlelerini pasifleştirmekte ve devrimci gençleri gençlik kitlesinden koparmaktadır. Kitleleri seferber etmek yerine faşizmin düello çağrısına cevap veren terörizm, gençliği dağıtmakta ve devrimci gençliği faşist saldırganlar karşısında güçsüz düşürmektedir. Bu durum, faşistlerin tecrit çabalarına hizmet etmektedir. Faşist komandolar birçok okulda devrimciler dışında herkesin okula gelebileceği propagandasıyla ortaya çıkmaktadırlar.

Terörist eğilimlerin temelinde devleti tarafsız gören burjuva anlayışları yatmaktadır. Faşist saldırıların arkasındaki devlet görülmemekte ve sorun bir avuç komando ile mücadeleden ibaret sanılmaktadır.

Gençlik mücadelesine zarar veren diğer bir etken ise devrimci gençlik arasında görülen iç çatışmalardır. Farklı düşüncelerin rahatça tartışılabileceği arkadaşlık ortamı özellikle tekke elebaşıları tarafından ortadan kaldırılmaktadır. Dün aynı gurup içinde bulunan insanlar, üç gün sonra birbirlerine düşmanca saldırılara girişmektedirler. Bu durumu tersine çevirmek, özgür tartışma ortamını yaratmak ve ikna yöntemini hakim kılmak, bu amaçla gurupçulukla mücadele etmek önümüzde duran önemli bir görevdir.

Bugün gençlik kitleleri ile birleşmek ve bütün halkı seferber etmek için maceracı ve terörist eğilimler eleştirilmeli ve terkedilmelidir. Faşist komandolara karşı mücadele bir düello olmaktan çıkarılmalı, bütün gençliğin katıldığı ve halkın desteğini alan bir mücadele haline getirilmelidir.

Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için verilen mücadelede somut adım, üniversiteleri ve okulları hangi fikirden olursa olsun cebinde öğrenci kimliği taşıyan herkesin ölmek veya yaralanmak korkusu duymadan gidip gelebileceği öğretim kurumları haline getirmek olmalıdır. Faşistler bütün güçleriyle bunu önlemeye çalışıyorlar. Onlar, okullara saldırmak için geliyorlar. Ancak saldırılara karşı korunmanın yolu saldırganı okula almamak değildir. Çünkü saldırganlar bu yüzden okunması önlenen mağdur öğrenci pozuna girebilmekte, üstelik devlet kuvvetlerinin desteğiyle okulları ele geçirip kapıları gençliğe kapamaktadırlar. Bu nedenle mesele, geniş gençlik kitleleriyle sıkısıkı birleşmek ve saldırgana karşı tedbirli olmaktır.

Boykotlar, geçmiş dönemde, demokratik üniversite mücadelesinde güçlü bir eylem biçimiydi. Bugün ise gençliği dağıtan, okulları faşistlerin hakimiyetine terkeden pasifist bir karakter kazanmıştır. Bugün mesele okullara gitmek ve okulların açık kalmasını sağlamaktır.

Üniversite ve okullar açık kalmalı ve her öğrenci gidip gelebilmelidir. Bunun savunucusu en başta devrimci gençlik olmalıdır. Can güvenliğini sağlamak için devrimci gençlik ve geniş gençlik kitlesi faşist saldırılar karşısında meşru savunma çizgisi izlemeye büyük bir özen göstermelidir. Kanlı çatışmaların sorumlusunun yalnız ve yalnız fasist komandolar olduğunu en geniş kitleye göstermek için de böyle bir tutum gereklidir.

Üniversite ve okullarda can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlamanın yolu, maceracılığa kesinlikle son vermek, en geniş gençlik kitlelerini seferber etmek ve halkla birleşmektedir

Halkın Kurtuluşu'nun işkenceleri protesto için önerdiği mitinglere katılalım

Halkın Kurtuluşu gazetesi 39'uncu sayısında, işkenceleri protesto için düzenlenen miting ve yürüyüşlere bütün demokrat, yurtsever ve devrimcileri çağıran bir yazı yayınlamıştır. MC iktidarı, işkenceyi olağan bir uygulama haline getirerek yaygınlaştırmaya çalışıyor. 12 Mart'ın işkencecileri MİT ve Birinci Şube işkencehanelerinde mesleklerini yürütüyor - lar. İşkencenin bu derece pervasız bir şekilde sürdürülebilmesinde CHP'nin de büyük sorumluluğu vardır.CHP "geçmişe sünger çekme" siyasetiyle işkencecilerden hesap sorulmasına karşı çıkmış ve onları cesaretlendirmiştir. Bugün işkenceye karşı mücadele bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizin önemli bir parçasıdır. Halkın Kurtuluşu'nun çağrısı olumlu ve yerindedir. Bütün yurtseverler, demokratlar ve devrimciler işkencelere karşı kararlılıkla mücadele etmeli ve yapılacak eylemlere katılmalıdır.

Halkın Kurtuluşu gazetesi her guruptan devrimcilerin kendi sloganlarını serbestçe atabilmelerini savunmakta, eylem disiplininin ise katı - lanların ortak çabaları ile sağlanmasını istemektedir. Halkın Kurtuluşu'nun "eylemde birlik,ajitasyonda serbestlik" şeklinde özetlediği bu tutum, devrimciler arasında eylem birliğini gerçekleştirmek için zorunlu olan demokrasinin bir ifadesidir.

Yapılacak eylemin amacına uygun somut ve ortak sloganlar tespit edilmesi ve bu sloganların ağırlıkta olması da yerinde bir öneridir. Gerçekten her eylem somut bir slogan üzerinde yoğunlaşmalı, ne için eylem yapılıyorsa buna ilişkin sloganlar ağırlıkta olmalıdır. Öte yandan elbette devrimci mücadelenin bugünkü temel sloganları da her eylemde atılmalıdır.

Halkın Kurtuluşu'nun getirdiği en önemli önerilerden biri ise, gurup çıkarları'nın değil halkın çıkarlarının önde tutulmasıdır. Gazete "devrimciler ve demokratlar arasında çıkabilecek bütün sorunlar"ın ikna ve eleştiri yöntemi ile çözülmesi gerektiğini belirtmektedir. Halkın Kurtuluşu'nun da yazdığı gibi devrimciler ve yurtseverler arasında asla şiddete başvurmamak, sorunları arkadaşça tartışma içinde çözmek, ikna yöntemini hakim kılmak halkın saflarında birliği güçlendirmenin anahtarıdır. Bu yöndeki olumlu gelişmeyi sürekli olarak baltalayan dar grupçu ve tekkeci anlayış ve tutumlarla mücadele edilmelidir.

Halkın Kurtuluşu'nun önerdiği mitinglere katılalım ve güçlü protesto eylemleri olması için çalışalım.

ARALARINDA TMGT VE TUMAD-DER'İN DE BULUNDUĞU

7 demokratik kuruluş işkenceleri protesto etti

Türkiye Milli Gençlik Teşkilatı (TMGT),Tutuklu ve Mahkumlarda Dayanışma Derneği(TUMAD-DER), İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği(İYDGD) Üsküdar ve Beşiktaş Halkevleri, Barder-İş Sendikası, ve TÖB-DER Yurtsever Öğretmen Gurubu,yayınladıkları ortak bildiri ile işkenceleri protesto etmişlerdir.

Bildiride şöyle denmektedir:

"Amerikancı MC iktidarı bir yandan yurdumuzun kapılarını sosyal-emperyalist Yeni Çarlara açarken, bir yandan da halkımıza karşı ağır saldırılara girişmekte, işkenceyi kurumlaştırmaya çalışmaktadır. ..

"12 Mart'ın karanlık rejimi hâlâ devam etmekte, işkenceciler hâlâ görevleri başında bulunmakta yurtseverlere, devrimcilere baskı ve zulüm uygulamaktadır. Rus işbirlikçileri ise bu zulmü alkışlayarak halk düşmanı yüzlerini göstermektedirler. İşkenceci MC iktidarı yaptığı her baskıyla, zulümle halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin düşmanı olduğunu göstermektedir."

Bildiri, İsmail Gökhan Edge'nin katillerinin bulunması ve hesap sorulması talebiyle son bulmaktadır.

●●●●●●●●●●●●●●●

DÜZELTME

Dergimizin 91'inci sayısında yayınlamış olduğumuz "Sovyet sosyal-emperyalizminin Avrupa'daki Sermaye Ağı" başlıklı yazının son paragrafındaki: "Sovyetler Birliği'nin Batı Avrupa üzerindeki hegemonyası sadece dışardan yapılan bir askerî baskı ve tehditten ibaret değildir " cümlesi yanlıştır. Doğrusu şu şekilde olacaktır: "Sovyetler Birliği'nin Batı Avrupa üzerindeki hegemonya çabası, sadece dışardan yapılan askeri baskı ve tehditten ibaret değildir." Okuyucularımızdan düzeltmelerini dileriz.

23 avukat yazı işleri müdürümüz hakkında verilen kararı temyiz etti

İstanbul Barosundan 23 Avukat Askeri Yargıtay'a ortak bir temyiz dilekçesi vererek Yazıişleri Müdürümüz Kemal Doğan hakkındaki Askeri Mahkeme kararının bozulmasını istemişlerdir. Ortak dilekçeye imza koyan avukatlar şunlardır : M. Rahmi Kadıoğlu, Fahrettin Elmas, Gülçin Çaylıgil, Emel Nalbant, Hars Nuhrat, Enver Nalbant, Muammer Demirtaş, Halil Eraltuğ, Mübeccel Erten, Enis Çongar, Aslan Haksal, Hülya Güven Özgül, Yusuf Demir, Ahmet Kaya Aydoğan, Hamit Kuzgunkaya, A. Ali Aydoğ, Raif Erten, Tunga Ungun, Cevat Ercişli, Aysel Akman, Refah Gözüm, Ömer Oktav, Aden Betil.

Avukatlar ortak temyiz dilekçelerinde Askeri Mahkemelerin basını yargılayamayacağını belirtmişlerdir.

Profesör Öztekin Tosun temyiz dilekçesine eklenerek Yargıtay'a sunulmak üzere Askeri Mahkemelerin basını yargılayamayacağını hukukî olarak delillendiren bir mütaala vermiştir. Profesör Öztekin Tosun Avukat Gülçin Çaylıgil, Profesör Dr. Aydın Aybay, Profesör Dr. Nevzat Gürelli, Profesör Ümit Doğanay, Doçent Dr. Server Tanilli, Avukat İskender Özturanlı ve Avukat Haydar Güngör'ün konuyla ilgili olarak dergimize verdikleri demeçler de temyiz dilekçesine eklenmiştir.

Avukatlar temyiz dilekçelerinde Askeri Mahkemenin verdiği kararın iddianamede dahi yer almayan gerçek dışı iddialara dayandığını ortaya koymaktadırlar. Temyiz dilekçesinde belirtilen diğer bir husus ise Kemal Doğan'ın mahkeme önünde yaptığı savunmanın da Askeri Mahkeme tarafından kendi aleyhine kullanılmaya kalkışılmasıdır. Sonuç olarak temyiz dilekçesi Askeri Mahkemenin kararının kesinlikle kanunsuz ve gerekçesiz olduğunu ortaya koymuştur.

Öte yandan dergimize Türkiye'nin birçok yerinden yazıişleri müdürümüz Kemal Doğan'a özgürlük isteyen ve Askeri Mahkemenin kararını protesto eden yüzlerce imza ve mektup gelmeye devam ediyor.

Barolar Birliği'nin demokrat tutumunu destekliyoruz

Türkiye Barolar Birliği'nin Ocak ayının başında Adapazarı'nda yapılan Genel Kurul'unda önemli kararlar alınmıştır. Bunlar arasında, DGM'lerin verdiği hükümlerin geçersiz sayılması ve bunu sağlamak için gerekli kanun teklifi hazırlanması; Türk Ceza Kanununun 141 ve 142'nci maddelerinin kaldırılması için mücadelenin yaygınlaştırılması, sivil kişilerin ve basının askeri mahkemelerde yargılanmasına karşı mücadele, kitap ve dergi toplatmaları konusunda süregelen Anayasa'ya aykırı uygulamaların ortadan kaldırılması için çaba harcanması kararları yer almaktadır. Barolar Birliği Genel Kurulu, bugün uygulanmakta olan işkencelere karşı çıkmakta ve üniversitelerde hüküm süren faşist cinayetlerin önlenmesi için girişimlerde bulunmayı karar altına almaktadır.

Adapazarı Kongresi'nden sonra basına açıklama yapan Barolar Birliği Başkanı Profesör Faruk Erem, "anti-demokratik hükümleri" kapsayan kanunların kaldırılması için gerekli tartışma ve girişimleri saptamak amacıyla Nisan ayında İstanbul'da olağanüstü bir toplantı yapılacağını açıklamıştır.

Barolar Birliği'nin bu demokrat tutumu, halkımızın faşizme karşı yürüttüğü mücadelenin bir parçasıdır. Bu tutumu kutluyor ve yürekten destekliyoruz.

Kasımpaşa Halk Birliği yöneticileri serbest bırakılmalıdır!

Ocak 1976'da Kasımpaşa Halk Birliği'ne yapılan bir polis baskını sonucu Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından tutuklanan dernek yöneticileri Orhan Benli, Ali Haydar Bulut ve Nesim İzrail bir seneyi aşkın bir süredir cezaevinde tutulmaktadırlar. Kanunsuzluğu ortaya çıkmış bulunan ve halkın vicdanında mahkum olan DGM'lerin tutukladığı üç yurtsever için Kasımpaşalı emekçiler ortak bir bildiri yayınlamışlardır. Çoğunluğu işçi olan 83 kişinin imzaladığı bildiride dernek yöneticilerinin tutuklu bulundurulması protesto edilmekte ve derhal serbest bırakılmaları istenmektedir.

İstanbul Kartal'daki toplantıda 600'ü aşkın emekçi Yeni Çarlarla işbirliğine hayır dedi

14 Ocak 1977 Cuma günü İstanbul Kartal'da yeni Çarlarla yapılması planlanan "dostluk ve işbirliği" anlaşmasını protesto için bir toplantı düzenlenmiştir. Çoğunluğunu işçilerin oluşturduğu 600'ü aşkın yurtsever,salonu tıklım tıklım doldurmuştu. Toplantı, zamanımızın en büyük Marksist-Leninisti Mao Zedung Yoldaş için saygı duruşuyla başladı. Tertip Komitesi adına söz alan Zeynep Gülertan bu toplantının Aydınlık ve Halkın Sesi'nin Yeni Çarlara karşı yürüttüğü kampanyanın bir parçası olduğunu belirtti ve bu kampanyanın her yerde çeşitli mücadele yollarıyla daha da güçlendirilmesi gerektiğini söyledi. Daha sonra söz alan Yalçın Büyükdağlı, TBP Kartal İlçe Başkanı Ali Aksu, Petrol-İş sendikası Anadolu Yakası Şube Başkanı Celal Yaşar, Mutlu Akü Fabrikası işçisi Mehmet Saban, Öğretmen Mehmet Zeyrek sosyal-emperyalistlerin yurdumuz üzerindeki hegemonya emellerini teşhir ettiler. Aşık Mağduri ve işçi Hasan Aydın iki süper devlete karşı halkımızın bağımsızlık mücadelesini dile getiren türküler söylediler ve saz çaldılar. Kitle bütün toplantı boyunca şu sloganları coşkuyla bağırdı:"Ne Amerika ne Rusya, bağımsız Türkiye", "Rusya ile anlaşmaya hayır", "İki süper devlet, Akdenizi terket", "Kıralım revizyonist zinciri, sendikalar işçinin".

Kayseri Cezaevinde tutuklu bulunan Yılmaz Güney TBP Gençlik Kolları Genel Başkanı Muhammet Atmaca, Teksis sendikası Yönetim Kurulu üyesi H. Turanbaş, İTÜ-DER, Devrimci Ankara Sanat Tiyatrosu (DAST), Mutlu Akü fabrikası işçileri, Tekel Fabrikası işçileri,Anadolu Gözlük fabrikası işçileri,Tezsan fabrikası işçileri, Toptaşı Cezaevinde tutuklu devrimciler, Atatürk Eğitim Enstitüsü, Kartal Akşam ve Gündüz Ticaret Lisesi, İstanbul Anadolu Lisesi, Pendik Lisesi Haydarpaşa Lisesi,Kartal Lisesi, Mehmet Beyazıt Lisesi Ayramehr Lisesi, Tütün Eksperi Yüksek Okulu öğrencile ri toplantıya birer mesaj yollayarak iki süper devlete karşı mücadelede omuz omuza olduklarını bildirmişlerdir. Öte yandan Demokratik Parti Kartal İlçesi toplantıya bir buket göndererek Yeni Çarlar la yapılacak anlaşmaya karşı olduğunu belirtmiştir.

Mücadeleci bir hava içinde geçen toplantı başarıyla sona ermiştir.

Toplantıya gelerek olumsuz davranışlarda bulunan Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu dergilerinin taraftarlarıyla, tasfiyecilerin tutumları üzerinde durmak istiyoruz. Bu gençler sürekli gürültü yapmışlar, konuşmacıların sözünü kesmeye çalışmışlardır. Söz verildiğinde ise proleter devrimci harekete küfreden birer konuşma yapmışlardır.

Bu gençlerin tutumu halkın yüksek menfaatlerine taban tabana zıttır. Gözlerini küçük tekke menfaatleri karartmıştır. Sosyal-emperyalizmi söz konusu olunca "abartmayalım" diyenler ancak proleter devrimci harekete küfretmek için eyleme geçiyorlar. Gecede onlar, Yeni Çarlarla yapılacak anlaşmayı protesto için bir imzayı bile esirgediler. Aksine Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarlarıyla tasfiyeciler, Ödemiş İzmir Yürüyüşü sırasında yaptıkları gibi bu seferde eylemi baltalamak için ortaya çıkmışlardır. Toplantıya katılan yüzlerce emekçinin devrimci heyecanını paylaşacak yerde onların şevkini kırmaya çalışmışlardır. Okları yurdumuzun en büyük düşmanları olan iki süper devlete değil, halka ve proleter devrimci harekete yönelten tutum terkedilmelidir. Çünkü bunda sadece emperyalistlerin ve revizyonistlerin çıkarı vardır.

ANKARA GÜDÜL TİP İLÇE YÖNETİM KURULU ÜYESİ

Yaşar Aktay: TİP içindeki yurtseverleri TİP'i terkederek devrim saflarına çağırıyorum

Ben, Güdül TİP İlçe Yönetim Kurulu üyesiydim.Devrimci bir bilince sahip değildim. Devrimci bir sempatizandım. Güdül'e gelen TİP'liler orada TİP ilçesini açmam için yardımcı olmamı istediler. Ben de o za - manlar TİP'i devrimci bir parti olarak gördüğüm için yapılan teklifi reddetmedim TİP'te yönetim kurulu üyesi olarak çalışmalarımı sürdürüyordum.

Son DGM'yi protesto mitinginde, içinde TİP'in de bulunduğu Sovyet yanlısı kuruluşların "Ne Amerika Ne Rusya" sloganı yüzünden devrimcilere saldırdıklarını gördüm. Devrimci arkadaşlarımla olan tartışmalardan olsun, devrimci yayın organlarında çıkan yazılardan olsun Sovyetler Birliği'nin sosyal-emperyalist olduğunu kavramış durumdayım. TİP gerek programında gerekse yayın organında Rusya'nın sosyal-emperyalist olmadığını savunarak kendi Rus işbirlikçisi emellerine bizi de ortak etmek istiyor.

TİP'in Milli Demokratik Devrime karşı oluşu ve parlamentarizmi savunması da reformculuğundan kaynaklanmaktadır.

Bugün yurtseverliğin ölçüsü hem Amerika'ya hem de özellikle daha saldırgan olan Rusya'ya karşı mücadele etmektir.

TİP içinde yavaş yavaş gerçekleri görmekte olan benim gibi daha nice arkadaş vardır. Bunları da en kısa zamanda yurtsever saflara kazanacağımıza inanıyorum.

"Demokratik ODTÜ" miting ve yürüyüşüne 10 bin kişi katıldı

ODTÜ Rektörü Prof. Ilgaz Alyanak'ın Mütevelli Heyetinin baskıları sonucu görevden alınması bütün ODTÜ kitlesinin tepkilerine yol açtı. Bu uygulama, Ankara'da yapılan bir miting ve yürüyüşle protesto edildi. 10 bin kişinin katıldığı mitingde "Özerk ve Demokratik ODTÜ" talebi yalnız ODTÜ öğrencileri değil binlerce öğrenci tarafından dile getirildi. Gerek miting gerekse yürüyüş sırasında devrimci sloganlar atıldı,pankartlar taşındı. Atılan sloganlardan bazıları şunlardır: "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye", "Gençliğe Can Güvenliği, Öğrenim Özgürlüğü", "Devrimci Liseliler DLB'de Birleşin", "Türkler Kürtler Bir Olsun Amerika Rusya Kahrolsun".

Mitingde AYÖD Başkanı ve ODTÜ öğrenci temsilciliğinden bir genç birer konuşma yaptılar.

AYÖD yöneticileri yürüyüş sırasında kendi pankartları altında "Ne Amerika Ne Rusya" sloganının atılmasına karşı çıktılar. AYÖD yöneticilerinin bu tutumu çok hatalıdır. İGD'li beslemelerin tutumu AYÖD yöneticileri için uyarıcı olmalıdır. Onlar her yerde AYÖD'ü tanımadıklarını ifade ettikleri halde yürüyüş sırasında AYÖD saflarına sızmışlardır. İGD'li beslemeler AYÖD yöneticilerinin devrimci saflarda yarattıkları çatlaklardan yararlanmaya çalış - maktadırlar.

Miting güçlü bir anti-faşist gösteri oldu. Gençliğin, bir parçası üzerine yapılan baskıları bütünüyle göğüslemeye hazır olduğunu gösterdi.

TBP "Birlik" gecesinde iki süper devlet protesto edildi

Türkiye Birlik Partisi (TBP) Gençlik Kolları ve Kadın Kollarının ortaklaşa düzenledikleri "Birlik" gecesi Ankara'da yapıldı. 2500'ü aşkın halk katıldı. Halk, Devrimci Ankara Sanat Tiyatrosu'nun(DAST) oyunlarını, Devrimci Koro ve ozanların söylediği türküleri ilgiyle izledi.

Gecede önce TBP Gençlik Kolları Başkanı Rüknedin Senger ve TBP Kadın Kolları Başkanı Sevim Kamışlı konuştular. Daha sonra söz alan TBP Genel Başkanı Mustafa Timisi ise şöyle dedi:

"TBP bağımsızlık mücadelesinde tüm yurtseverlerle omuz omuza yerini alacaktır. Biz de "Ne Amerikan ne Rus Çizmesi" diyoruz. Bizler kendi kaynaklarımızı kendimiz kullanmalıyız. Hiç bir zaman süper güçlerin kuyrukçusu olmamalıyız. Faşistlere, süper devletlere ve Türkiye'yi süper devletlere takdim edenlere karşı mücadele edelim."

Gece boyunca "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye", "Alevi-sünni bir olsun Faşistler Kahrolsun", "Doğuda Milli Zulme Son", "İş Toprak Hürriyet Faşizme Nihayet" sloganları atıldı.

Kırıkkale ve Ankara'da 9 bin MKE işçisi MC'ye karşı direndi

31 Aralık 1976 günü ikramiyelerini alabilmek için 9 bin Makina Kimya Endüstrisi (MKE) işçisi direnişe geçti.

MKE İşçileri Türk Metal-İş Sendikasının faşist yöneticilerinin ve MC iktidarının baskılarını göğüsleyerek direnişlerini 6 gün sürdürdüler. Türk Metal-İş Sendikasının başındaki faşist yöneticilerden Ali Tatarer ve İbrahim Delibaş direnişi kırmak için işçileri tehdit ettiler. Ancak mücadelede kararlı olan işçiler, Türk Metal-İş Sendikasının faşist yöneticilerini kovaladılar.

Dergimize mektup yazan MKE Kurumu işçileri şöyle diyorlar:

"Türk-İş içindeki bir takım faşistler direnişi kırmak için MC ile gizli pazarlıklar yaptılar. TRT bültenlerinden direnişimizin kanunsuz olduğunu yaydılar Böylece faşist müdürün yönetimindeki komandoları cesaretlendirdiler. Bu son direniş, faşistlerin işçilerin en tabi haklarının verilmesinin bile karşısında olduğunu gösterdi. Biz devrimci işçiler olarak sendikalarının başına çöreklenen faşist ve revizyonist sendika ağalarının saltanatını yıkmaya kararlıyız".

Halkımız Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır Diyor !

Emekçiler diyor ki:

Kurdun ağzına kan bulaştırırs

Urfa

Ayranköyü emekçileri:

"TÜRK VE KÜRT HALKLARI OMUZ OMUZA MÜCADELE ETMELİ"

MC iktidarının Rusya ile imzalamayı düşündüğü dostluk ve işbirliği anlaşmasına hayır ! İki süper devlete hayır ! Türk ve Kürt halkı omuz omuza mücadele ederek yurdumuzdan iki süper devleti atacaklardır.

Kahramanmaraş

Mustafa Şaşkara (soğuk demirci), Abbas Çınkılıç (oto elektrikçisi) :

"KURDUN AĞZINA KAN BULAŞTIRIRSAN DAHA KUDUZ OLUR"

Yeni Çarlarla işbirliği anlaşmasına hayır. Çünkü Rusya'nın Türkiye'ye girmesi bizim için kötüdür. Boğazlarımızı ele geçirmeye ve enerji sistemimize el koymaya çalışıyor. Bu olduğu takdirde bizi kendine köle olarak çalıştıracaktır. Rusya'nın yurdumuzun üzerine inen pençesini kıralım !

Pervin Sönmez, Şenel Kapan (işçi):

"RUSYA İLE ANLAŞMA İMZALANMASINA KARŞIYIZ "

MC'nin Rusya ile imzalayacağı anlaşmayı doğru bulmuyor ve karşı çıkıyoruz. Sosyal-emperyalizmin yurdumuzdaki tahakkümünün artması demek halkımızın bağımsızlığının çiğnenmesi demektir.

PAZARCIK'TAN:İsmet Temizsoy:

" ÇAKALDAN POST, AYIDAN DOST OLMAZ "

MC'nin sosyal-emperyalistlerle imzalamaya hazırlandığı "işbirliği ve dostluk" anlaşmasını istemiyorum. Biz başımıza efendi istemiyoruz. Kendi efendimiz kendimiz olacağız.

Salmanıpak köyünden Ayşe İşcan:

"HİÇ BİR EMPERYALİSTE GÜVEN VERMEMELİYİZ"

Bu yapılan anlaşma Rusya'nın yurdumuz ve bölgemiz üzerindeki hegemonyasına yarayacaktır. Ve halkımıza yapılan baskılar daha da artacaktır.

Malatya

Hülya Sever (Ticaret Lisesi öğrencisi)

"RUSLARIN TUTUMU DOSTLUKLA TABAN TABANA ZITTIR"

Sosyalist maskesi altında gizlenen revizyonistlerin dostluğunu değil, Üçüncü Dünya ülkelerinin ve gerçek sosyalist ülkelerin dostluğunu istiyoruz. Rusların dostluk ilişkileri dostlukla taban tabana zıttır.

YENİ HABER-İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANI M.CENGİZ ACAR:

«Yurtseverlerin, demokratların görevi bağımsız bloksuz Türkiye için mücadele etmektir»

MC iktidarının Sovyetler'le imzalamayı düşündüğü "dostluk ve işbirliği" anlaşması faşist MC iktidarı ile birlikte sosyal-faşist Brejnev yönetici kliğinin Türkiye halkını daha fazla sömürmesi, baskı altında tutmasını amaçlamaktadır.

Bu anlaşma gerçekten de "dostluk ve işbirliği" anlaşmasıdır. Bu dostluk ve işbirliği Türkiye ve Rus halkı arasındaki dostluk değil, Türkiye'deki işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarı ile Sovyet sosyal-emperyalistleri arasındaki dostluktur.

Ülkemizde ABD emperyalizminin hegemonyasının gittikçe gerilemesine karşın, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin yayılması gittikçe artmaktadır.

Sovyet sosyal-emperyalistleri, son yıllarda Türkiye'nin demir-çelik, alüminyum, cam ve buna benzer birçok sanayi dallarına el atmıştır. Bu durum ülkemizi gittikçe Sovyet sosyal-emperyalizmine bağımlı hale getirmektedir.

Yurtseverlerin, demokratların görevi ABD emperyalizminin hegemonyasına karşı çıkarken, başka bir emperyalist veya sosyal-emperyalist bir ülkeye yaslanmak değil, işçi sınıfının öncülüğünde verilecek devrim mücadelesiyle BAĞIMSIZ BLOKSUZ Türkiye'yi kurmaktır.

DOÇENT DOKTOR KORKUT BORATAV'IN HALKIN SESİ'NE DEMECİ:

«Türkiye'yi tam bağımsızlığa götüren yol, herhalde, "üstün" devletlerden birinin nüfuz alanından çıkarak diğerininkine girmek değildir»

Türkiye'yi tam bağımsızlığa götüren yol, herhalde, "üstün" devletlerden birinin nüfuz alanından çıkarak diğerininkine girmek değildir. Çeşitli Üçüncü Dünya ülkelerinde siyasi iktidarların zaman zaman oynamaya kalkıştıkları bu anlamda bir denge siyaseti hemen hemen her zaman ilgili ülkenin bloklardan birisine karşı ekonomik, askeri ve siyasi bağımlılığını artırmakla sonuçlanmıştır.

Türkiye'yle SSCB arasında imzalanacağı söylenen anlaşmanın niteliği üzerinde bilgim olmadığı için her hangi bir şey söyleyecek durumda değilim. Ancak, söz konusu edilen eğilimler ; ülkeler arası normal ve eşitliğe dayanan ilişkilerin dışında, yukarıda değindiğim türden bir "denge" siyaseti doğrultusunda yeni arayışlar ise; bir Üçüncü Dünya ülkesi olan Türkiye'nin dış politikada yeni arayışları Üçüncü Dünya ülkelerinin oluşturduğu 77'ler Gurubu ve Bloksuz Ülkeler Topluluğu gibi ekonomik ve siyasi guruplaşmalara yöneltmesini ülkemizin nesnel durumuna ve halkımızın uzun dönemli çıkarlarına uygun tek "yöneliş" olarak gördüğümü ifade etmek isterim.

Ordu

Recep Selçuk (Akkuş'un Gedikli köyü öğretmeni) :

"TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINI VE HALKINI ALDATAMAYACAKLAR"

Sovyetler Birliği "sosyalist" maskesini takarak ortaya çıkıyor ve dünya halklarını aldatmaya çalışıyor. Ama dünya halklarını ve Türkiye işçi sınıfı ile Türkiye halkını aldatamayacaklardır.

Mersin

Yakup Demirtaş (Lise öğrencisi) :

"RUSYA' YA VE REVİZYONİSTLERE KARŞI MÜCADELE EDECEĞİZ "

Bugün imzalanması düşünülen "dostluk ve işbirliği" anlaşmasına karşı koymak somut bir yurtseverlik görevidir. Biz Türkiye halkının sosyal-emperyalistlerin hegemonya emellerine kararlılıkla karşı koyacağına ve revizyonistlere karşı da büyük bir mücadele vereceğine inanıyoruz.

Trabzon

Ali Baştekin, Gülgün Saraç, Adnan Akpoyraz, Mehmet Güngiçek, Kemal Gürol, Muammer Hatipoğlu, Nursel Baştekin, Ümit Aytaç, Ali Aytaç, Cengiz Sağlam :

"NAZİLER BARIŞ ANLAŞMASINDAN SONRA SALDIRMIŞLARDI "

Bu anlaşma Yeni Çarların ülkemiz üzerinde hegemonya kurma amaçlarının bir ifadesidir. Nazilerin de İkinci Dünya Savaşı öncesi imzaladıkları barış anlaşmalarından sonra saldırıya geçtiklerini unutmamalı.

Konya

Mümin Erdeğer (öğrenci) :

"BU ANLAŞMA REVİZYONİSTLERİ DE GÜÇLENDİRİ

Sosyal-emperyalist Rusya ile yapı lacak olan bu anlaşma yurdumuzda re vizyonistleri de güçlendirecektir. Tü kiye halkının iki süper devlete güve verme durumu sözkonusu bile olama:

Ankara

Seyranbağlarından Hikmet Güner, Ab zer Özdemir, Lütfi Kanak, Kenan Tok sal, Ahmet Konuk :

"RUSYA İLE HİÇ BİR ANLAŞMA YAPILMAMALIDIR "

Sosyal-emperyalizm Amerikan emperyalizminden çok daha tehlikelidir . Bağımsızlığımıza gölge düşürmeyecek ve gerçekten bağımsız bir Türkiye kuracaksak bunu unutmamalıyız.

Elmas Saygılı (Çankaya Lisesi öğrencisi) :

"DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ BİR KELİME OYUNUDUR"

Dostluk ve işbirliği gibi kelime oyunlarıyla yurda girip, hegemonya altına almak isteyen Rusya'ya bu fırsat verilmemeli, herkes bu anlaşmanın imzalanmasına karşı birleşip mücadele etmelidir.

Sevinç Zaim (ev kadını) :

"RUSYA İLE İŞBİRLİĞİ YAPAN DİĞER ÜLKELERİ GÖRÜYORUZ"

MC'nin bu anlaşmayı imzalaması Türkiye için çok kötü olur. Sosyal-emperyalist Rusya'nın sözde "yardım el"ni

---

TBP MERSİN MERKEZ İLÇE BAŞKANI DURSUN YİĞİTOĞLU:

«Kendi özkaynaklarımıza dayanan milli savunma istiyoruz»

MC hükümetinin Rusya ile imzalayacağı anlaşmayı ülkemiz açısından son derece sakıncalı buluyoruz.

Biz TBP olarak Üçüncü Dünya devletleriyle her türlü işbirliğinin yapılmasını, kendi öz kaynaklarımıza dayalı milli savunmamızın güçlendirilmesini, ülkemizin milli menfaatleri açısından doğru buluyoruz.

MC iktidarının gerek iç politikasını gerekse dış politikasını ülkemiz için son derece tehlikeli görüyor ve kınıyoruz.

TBP MERSİN İL GENÇLİK KOLU ABUZER KUTLUDOĞMUŞ:

«Rusya dünya halklarının en büyük düşmanıdır»

MC hükümetinin yapacağı anlaşma milli bağımsızlığımıza indirilmiş bir darbedir. Bu dünya halklarının en büyük düşmanı olan, Hitler tipindeki sosyal-emperyalizmin yurdumuza egemen olmasına hizmetten başka bir şey değildir.

Hakim sınıfların karakteri olan kuvvetliye boyun eğme her tarihi dönemde görülmüştür. İki süper devlete güven vermekle bağımsızlık korunamaz. Gelecek iki süper devlete karşı mücadele edenlerin olacaktır.

n daha kuduz olur

mış olduğu diğer ülkeleri gördük ın dostluğuna güvenmemeliyiz.

ı Koğuştan 20 mahkum :

J ANLAŞMAYI İYİ GÖSTERENLERE RŞI ÇIKALIM"

"Dostluk ve işbirliği" güzel sözü altda sosyal-emperyalistlerin yayılmaegemonyacı amaçları yatmaktadır.

Bu anlaşmanın imzalanmasına karmücadele etmeyip, bunu iyi bir şey i gösteren her türlü siyaset sos--emperyalizmin işine yarar.

nan Aydın (öğrenci) :

EVRİM MÜCADELESİ ĞIMSIZLIK MÜCADELESİNDEN RILMAZ"

MC'nin uzlaşmacı tavrı son olarak zalamayı düşündükleri " dostluk ve irliği" anlaşmasıyla tehlikeli bo-lara ulaşacaktır.

Sosyal-emperyalizm. Bağımsızlıızın can düşmanıdır.

vent Korkut (lise öğrencisi) :

US ÇARLARINA VE UŞAKLARINA REKEN CEVAP VERİLECEKTİR"

MC'nin Rusya ile yapacağı anlaşma rkiye'nin bağımsızlığına ve özgürlüe indirilmiş bir darbedir.

Yeni Rus Çarlarının yerli uşaklarıda gerekli cevap verilecektir.

nan Çelik (öğrenci) :

URDUMUZ STRATEJİK BİR RDEDİR "

Yurdumuz Sovyet sosyal-emperya-tlerinin talep ettiği paylaşım savaşı n son derece stratejik bir bölgede -.

Dünya halkları bağımsızlıklarını i-süper devlete güven vererek değil, cadele ederek elde ederler.

em Hayri Demirel (lise öğrencisi):

REJNEV HİTLERİN İZİNDEN İYOR"

İki süper devletten daha tehlikeli o-, savaş kundakçısı Rusya'dan dost-beklenemez, onunla işbirliği yapılaz.

Rusya'nın yurdumuz üzerindeki et-liği hızla artmaktadır. Onlara kar-afta mücadele eden Halkın Kurtulu-gazetesi Brejnev'in, Hitler'in izin-gittiği gerçeğinin devrimcilere ediği görevi anlamamaktadır. Rusnın faaliyetlerine karşı aktif müca-le etmeli ve milli savunmaya önem rmeliyiz.

unceli

lümür'ün Pişi Mahallesinden Fevzi açdalı ve Ali Kurç :

NLAŞMAYA KARŞI KOYMAK R GÖREVDİR:"

Yeni Çarlarla imzalanması planla-n "dostluk ve işbirliği" anlaşması-karşı koymak yurtsever olarak üzemize düşen en büyük görevdir. Buna ışı tüm emekçilerin, yurtseverlerin cadelesi sosyal-emperyalizme karağır darbe olacaktır.

lümür'ün Gökçekonak köylüleri Ab-Gül, Feyzullah Cömert, Binat Poy, Hayri Işık :

NLAŞMAYI PROTESTO EDİYORUZ"

MC'nin sosyal-emperyalistlerle imzamayı düşündüğü bu anlaşma ülkemize fayda değil zarar getirecektir. Yeni Çarlarla işbirliği anlaşmasını protesto ediyoruz.

Ali Temiz ve Ekber Şahin :

"ANLAŞMA MENFAATİMİZE TERS DÜŞER "

MC'nin Rusya ile yapacağı anlaşma halkımızın menfaatlerine ters düşer. Bu anlaşma yapılırsa bütün halkımız üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskılar daha çok artacaktır.

Adana

Mustafa Eşlik (öğrenci) :

"İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VEREREK BAĞIMSIZLIK KORUNAMAZ "

MC hükümetinin Rusya ile imzalamayı düşündüğü anlaşmayı bağımsızlığımız açısından sakıncalı görüyorum.

İki süper devlete güven vererek hiç bir devlet bağımsızlığını koruyamaz.

Mirzaçelebi Mahallesinden Rezzan Avcı :

"BU ANLAŞMAYA İZİN VERMEYELİM"

Şayet bu anlaşma imzalanırsa başta biz proleter devrimciler olmak üzere tüm halkımız daha da ezilmeye çalışılır. Bu yüzden ne MC hükümetini, ne de Rusya ile yapılacak anlaşmayı istemiyoruz. Bunu elimizden geldiğince bozmaya çalışalım ve bunu yapmaları na izin vermeyelim.

İstanbul

Alibeyköy'den Mehmet Can, Nurettin İmam, Hali., Kazım, Kekil, Bahattin

"BU ANLAŞMA SALDIRGANIN GİZLENMESİNE YARAR "

Biz küçük bir ülkeyiz. Bizim Rusya'ya saldırmamız söz konusu değildir. Bu anlaşma esas saldırganın yüzünü gizlemeye hizmet eden bir oyundur. Kendi gücümüze dayanarak kendi işlerimizi yapmalıyız.

Z. Güner (işçi) :

"İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VERMEK KENDİ ELİMİZLE KENDİMİZİ BOĞDURMAKTIR "

Bu anlaşma ülkemizi sosyal-faşistlere bağımlı hale getirir.

Şimdi de kendine "sosyalist" diyen bu yeni emperyalistin ve işbirlikçilerinin yurdumuz üzerindeki etkinlikleri arttırma çabalarının, ülkemizi sömürünün en katısına götüreceğini devrimci mücadelemizde anlatmalıyız.

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

Kampanyamızın ulaştığı her yurt köşesinden bağımsızlık sloganları yükseliyor

Yeni Çarlarla "dostluk ve işbirliği" anlaşmasına karşı açtığımız imza kampanyası bütün yurtta büyük bir ilgi görüyor. Dergimize hafta boyunca Türkiye'nin dört bir yanından ve yurt dışındaki yurtseverlerden binlerce imza geliyor. Birçok fabrikada, işyerinde, köyde, okulda emekçiler ve gençler hazırladığımız metni kendi elleriyle çoğaltarak imza topluyorlar. Okuma yazma bilmeyen birçok emekçi, parmak basarak Yeni Çarlarla anlaşma yapılmasını protesto ediyor. Halkımızın dile getirdiği bağımsızlık isteği, yurdumuza yönelen sosyal-emperyalist tehdide karşı en büyük güvencedir.

Tespit ettiğimiz diğer bir gelişme ise imza sayısının her hafta daha büyük bir hızla artmasıdır. Dergimizin ulaştığı her yurt köşesinden bağımsızlık sloganları gittikçe daha gür bir şekilde yükselmektedir. Şimdi görev kampanyamızı daha da güçlendirmek ulaşılmadık yer bırakmamacasına bütün yurda yaymaktır. Bu çabamız, Yeni Çarlara karşı halkımızın mücadelesini daha da güçlendirecek, devrimci siyasetin yayılmasında önemli bir etken olacaktır.

Bu hafta içersinde gelen imzaların dağılımı şöyled...

Ankara'dan 562, Tunceli'den 497, İstanbul Kartal'dan 390, Konya Karaman'dan 274, İstanbul Mecidiyeköy'den 299, Trabzon'dan 257, Kahramanmaraş Karatay'dan 138, Diyarbakır Bağlar'dan 118, Malatya'dan 81, Almanya Stuttgart'dan 67, Tunceli Nazimiye'den 65, İzmir Anadolu Lisesi'nden 64, Diyarbakır'dan 57, İstanbul Vefa Lisesi'nden 49, Kahramanmaraş'dan 46, Sivas'tan 45, İstanbul Süleymaniye'den 45, Varto'dan 44, Pazarcık'tan 44, Kahramanmaraş'ın Çokyaşar köyünden 41, Ceyhan'dan 41, Belçika Brüksel'den 38, Almanya Hannover'den 34, Alanya'dan 28, İzmir'den 26, Tunceli Yeniköy'den 25, İstanbul Taşlıtarla'dan 25, Nazilli Sümer Mahallesinden 24, Almanya Köln'den 22, Diyarbakır TIP Fakültesinden 21, Tire'den 20, Erzincan Avcılar köyünden 18, Antalya'dan 13, Balıkesir Susurluk'tan 12, Almanya Mainz'den 12 ve çeşitli yerlerden 83.

Şimdiye kadar dergimize gelen imzaların yerleşme merkezlerine göre dağılımı şöyledir:

İstanbul	2672	Silifke	100
Ankara	2096	Tarsus	99
İzmir	1545	Denizli	89
Polatlı	771	Samandağ	67
Tunceli	729	Sttutgart	67
Adana	587	Osmaniye	62
Gaziantep	526	Mainz (Almanya)	61
Kahramanmaraş	517	Tokat	56
Konya-Ereğli	397	Varto	44
Pazarcık	347	Saarbrücken	43
Bolu	344	Haruniye	42
Muğla	313	Ceyhan	41
Diyarbakır	313	Van	38
Karaman	274	Brüksel	38
Trabzon	269	Kağızman	35
Elazığ	258	Hannover	34
Malatya	232	Kelkit	33
Konya	231	Antalya	31
Mersin	189	Alanya	28
Antakya-Harbiye	188	Nazilli	24
İskenderun	104	Köln	22
Sivas	104	Çeşitli yerlerden	238
TOPLAM	14 344		

MEM-DER PÜLÜMÜR ŞUBESİ BAŞKANI HASAN SON: TÖB-DER PÜLÜMÜR ŞUBESİ BAŞKANI HÜSEYİN SERTEL ve PÜLÜMÜR DGB BAŞKANI HÜSEYİN CAN:

«Bütün yurtseverler ve devrimciler saldırgan Yeni Çarlara karşı birleşelim»

Sovyet sosyal-emperyalizmi gelişen genç bir emperyalist olduğundan sömürü alanlarını genişletmek için aç bir kurt gibi çalışır. Mevcut iktidar sosyal-emperyalizme karşı teslimiyetçi bir politika izlemektedir.

Dünya ve Türkiye halklarının baş düşmanı olan iki süper devletten sosyal-emperyalistlerle yapılması söz konusu olan anlaşmayı nefretle karşılıyor, kesinlikle reddediyoruz.

Rusya'nın yurdumuz üzerinde gittikçe artan etkinliği bağımsızlığımızı daha da tehlikeye götürmektedir. Ekonomik yönden emperyalizme bağımlı olan ülkemizde gelişen ve genç bir emperyalist olan Sovyet emperyalizminin gittikçe artan etkinliği endişe vericidir. Buna karşı mücadele etmek her yurtseverin görevidir.

Bağımsızlığın kazanılıp korunması iki süper devlete güven değil, onlara karşı mücadeleyle gerçekleşir. İki süper devlete güven verme siyaseti ülkemizin bağımsızlığına büyük ölçüde gölge düşürmektedir. Kurtlara güven verme değil, aksine güven verenleri teşhir ederek iki süper devlete karşı mücadele etmek gereklidir.

HALKIN SESİ muhabirleri
Tire köylerini dolaştı

Ege'nin tütün üreticileri Tekel-banka-tefeci ve tüccar sömürüsüne karşı mücadeleye hazırlanıyor

Tire'nin Tütün üreticileri haftalardan beri tütün piyasasının açılmasını bekliyor. Piyasanın açılmasındaki gecikme yüzünden, gırtlaklarına kadar borç içindeki küçük üreticilerin belleri daha da bükülüyor. Geçtiğimiz günlerde Ege bölgesinde tütün üreticilerinin durumunu araştırdık. Bu amaçla, Tire'nin Çayırlı, Kurşak, Büyükkale, Küçükkale, Kireli, Hasançavuşlar, Üzümler, Darmara, Alacalı, Kızılcaavlu, Yiğenli, Kahrat ve Peşrefli köylerini dolaştık.

Tütün yetiştiren küçük üreticiler, toprak ağalarının, tefecilerin ve tüccarların ağır baskı ve sömürüsü altındadır. Köylüler ürünlerini sattıktan sonra ellerine geçen parayla masraflarını bile karşılayamıyorlar. Her geçen yıl borçları daha da kabarıyor. Tarlada köle gibi çalıştıkları halde hiç bir zaman emeklerinin karşılığını alamıyorlar. Şimdi ise pisayasının açılması geciktikçe borç faizleri durmadan artıyor.

Bu yıl MC iktidarı tütün üreticileri için yeni ve ağır bir yükümlülük daha getirdi. Buna göre, tütün üreticilerinin gelecek yıl ne kadar toprağı kimden kiralayacaklarını bir beyanname ile 22 Ocak 1977 tarihine kadar bildirmeleri gerekiyor. Halbuki henüz tütün piyasası açılmamıştır. köylünün cebinde beş kuruş parası yoktur, tefeciler alacaklarını ve faizlerini almak icin kapısına dayanmıştır. Durum böyleyken

köylünün ne toprak kiralamaya, ne de ne kadar kiralayacağını bildirmeye imkanı yoktur. Beyanname şartı tamamen büyük toprak sahiplerine yaramaktadır. Çünkü beyannamenin belirttiği tarihten sonra toprak kiralamak için gelen köylülerden çok büyük paralar isteyebileceklerdir. Kireli köyünde konuştuğumuz bir köylü beyanname meselesi konusunda bize şunları söyledi:

"Beyanname vermezsek, her dönüm başına 100, yani dekar başına 50 lira para vermek zorunda kalacağız. Tarlayı tutan tuttu, tutmayan tutmadı. Veresiye icara vermiyorlar. Ne yapacaksın o zaman ? Tarla tutmayınca beyanname de veremiyorsun"

Üzümler köyünden bir köylü ise "Bu fakiri öldürmektir" diye söze başladı:

"Bu beyanname fakirleri ezmektir. Başka bir şey değil, Buz gibi topraksız ve az topraklı köylünün zararınadır. Param olmadığı için ne kadar yer tutacağımı bilmiyorum."

Bir başka köylü ise şöyle diyor:

"Elimizde para olmadığından yer tutamayacağız. İşçilik yapacağız. Üç bin lira tarlanın dönümü. 55 senedir tütüncülük yaparım, bunu yeni gördüm."

TOPRAK DEVRİMİ PROGRAMI, MADDE-4 :

"KÖYLÜLERİN BÜTÜN TEFECİ VE BANKA BORÇLARI, KİRA VE FAİZ BORÇLARI İPTAL EDİLECEKTİR. KÖYLÜNÜN KANINI EMEREK SERVET YIĞMIŞ OLAN TEFECİLERİN BU SERVETLERİNE EL KONACAKTIR."
("TİİKP Davası Belgeler-I", s. 42, Aydınlık Yayınları)

Köylülerin de dile getirdiği gibi MC iktidarının "Beyanname" verilmesi şartını koymasıyla gelecek yıl küçük üreticilerin büyük bir kısmı tütün ekemez hale gelecek ve işsiz kalacaktır. Bu ise ağalar için bol ve ucuz işgücü demektir. Ağalar işçi ücretleriyle rahatça oynayabileceklerdir.

Tütün üreticilerinin diğer bir sorunu ise hükümet tarafından ilan edilen "yasak bölge"lerdir. İki, üç, beş dönüm toprağı olan pek çok köylü bu sebeple tütün ekememektedir. Bu durum da büyük toprak sahiplerinin daha çok tütün ekerek piyasayı ellerinde bulundurmalarına yaramaktadır.

Köylülerin en çok üzerinde durdukları konu ise bu yıl ilan edilecek baş fiyatlar sorunudur. Konuştuğumuz üreticiler bu yıl baş fiyatların 55 liradan az olmaması gerektiğini belirttiler. Onlar, ancak böylece piyasanın geç açılması yüzünden uğradıkları zararları bir ölçüde giderebileceklerini söylüyorlar. Gerçi ilan edilecek baş fiyat hiç bir zaman uygulanmıyor. Tütün üreticileri baş fiyatların yükseltilmesi için bugüne kadar birçok mücadele verdiler. Özellikle 12 Marttan önce Ege kasabalarında tütün mitingleri yapılması bir gelenek halini almıştı. Bu mücadele karşısında iktidarlar, fiyatları belli ölçüde yükseltmek zorunda kalmışlar, ancak ilan edilen fiyatlar uygulanmamıştır. Kireli köyünde bir köylü bize bu durumu şöyle anlattı:

"Geçen sene piyasa 43 liradan açıldı. İne ine 15 liraya kadar indi. Bu sene de öyle yapacaklar, her köyden göstermelik bir balya tütün alacaklar. Bugün git yarın gel, Tekel'in kapısını aşındırırsın. Tüccar akşamdan 30 lira verdiği tütüne sabah 20 lira veriyor."

Bir de Tekel'in gönderdiği eksperler sorunu var. Bunlar piyasa açılmadan önce köyleri geziyor ve tütünün kalitesini köylüye bildiriyorlar. Köylüler eksperlerin her zaman "tütününüz kötü" dediğini ve tütünün değerini düşük göstererek, üreticiyi tüccarın sömürüsü karşısında eli kolu bağlı bırakmaya çalıştığını anlatıyorlar. Köylüler bu yıl tütünün geçen senekinden daha çok olduğunu söylüyorlar. Zaten Tekel de şimdiden "Bu yıl tütün üretimi çok fazla" şeklinde açıklamalar yapıyor. Köylüler bu durumda, en iyi tütünün alınacağını, gerisinin ise heba olacağını belirtiyorlar. 1960'larda da buna benzer bir şekilde tütünün Menderes ırmağına döküldüğünü ve yakıldığını anlatıyorlar.

Büyükkale köyünden bir köylü şunları anlattı:

"Bugünkü tütün mahsulü şimdi satışa çıkmazsa çürür. Bu sene tütün tespitlerinden şikayetçiyiz. Eksperler 'tütününüz kötü' diyorlar. Tekel Bakanı, tütünün çokluğundan bahsediyor. Bu tüccarın ekmeğine yağ sürüyor."

Köylüler tütünün kalitesinin tespitini bizzat köylülerin yapmasını istiyorlar.

Köylülerle tefeci ve banka borçları üzerine konuştuk. Köylüler bankaların tefecilerle ortak çalıştığını, faiz yükünün kendilerini çökerttiğini anlattılar. Biz banka ve tefeci borç ve faizlerinin iptal edilmesi konusundaki düşüncelerini öğrenmek istedik. Tartışmalarımız sonunda tefeci ve banka borç ve faizlerinin iptalinin ancak mücadele ile gerçekleşebileceği sonucuna vardık. Biz, köylülere bu taleplerinin toprak mücadelesiyle birlikte ele alınması gerektiğini ve demokratik halk iktidarının bu talebi derhal gerçekleştireceğini anlattık.

Dolaştığımız köylerde tütün üreticileri şu talepleri dile getirdiler: Piyasanın bir an önce açılması, taban fiyatlarının 55 lira olması, beyanname verme şartının kaldırılması, borçların iptal edilmesi, tefeci-tüccar sömüsünüsün son bulması ve tarım-iş kanununun çıkarılmasıdır.

Bu taleplerinin de bugüne kadar hiç bir iktidar tarafından ele alınmadığını ve her zaman toprak ağalarının, tefecilerin ve büyük tüccarların menfaatlerinin gözetildiğini, iktidarın bunların iktidarı olduğunu bütün köylüler dile getirdiler. Haklarını alabilmek için mücadeleye hazırlanıyorlar.

Peşrefli'de genç bir köylü şöyle dedi:

"Bugün Türkiye'de herkes hakkını alabilmek için mücadele ediyor. Gösteriler, yürüyüşler yapıyor. Biz de bir miting yaparsak iyi olur. Sesimizi iyi duyurabilmek için, iyi çalışmak gerekli.".

Kireli köylülerine bir tütün mitingi yapılsa nasıl olur diye sorduğumuzda hemen "Bir an önce yapılsa çok iyi olur" diye cevap verdiler. Büyükkale köylüleri iktidarların baskısına karşı sendikalaşmak ve seslerini duyurabilmek için mücadeleye atılmak gerektiğini söylediler. Gezdiğimiz bütün köylerde köylülerin mücadele isteğiyle dolu olduklarını gördük. Onlar hakim sınıfl iktidarları için şöyle

"Hepsi birbirinden beter." MC iktidarının da zulüm ve pahalılıktan başka bir şey getirmediğini ve yıkılması gerektiğini söylüyorlar.

Tire'nin tütün üreticileri ile bağımsızlık sorununu da konuştuk. Onlar, yurdumuzun bağımsızlığını "ürünlerimizi Rusya'ya yok pahasına satan iktidarlar gerçekleştiremez. Ne Amerika'yı ne Rusya'yı isteriz. Biz kendi idaremizi kendimiz yapmalıyız" diyorlar.

Tütün üreticileri, toprak ağası, tüccar ve tefecilerin sömürü ve baskısından ancak proletarya önderliğindeki özü toprak devrimi olan milli demokratik devrimle kurtulacaklardır.

TİRE TÜTÜN MİTİNGİ

Tire'nin tütün üreticileri 25 Ocak Salı günü Yanık Konak meydanında bir miting yapacaktır. Miting saat 13.00'te başlayacaktır. Bu miting Beyannamelerin ertelenmesi, piyasanın zamanında açılması, taban fiyatlarının 55 lira olması, borç ve senetlerin iptal edilmesi ve tütündeki emperyalist sömürüye son verilmesi için yapılmaktadır. Bütün tütün üreticilerini bu mitinge katılmaya çağırıyoruz.

Tertip Komitesi

TRT'nin Rum düşmanı yayınları üzerine:

Kıbrıs'taki katliamların sorumlusu emperyalist devletlerdir

Kemal Faik
KIBRIS'LI DEVRIMCİ

TRT 23 ve 26 Aralık 1976 tarihlerinde "Özgürlüğe Doğru" isimli iki dizilik bir televizyon programı yayınlamıştır. Bu programda Rum halkı barbar, işkenceci, kadınlara, küçük kızlara tecavüz eden cani bir halk şeklinde sunulmuştur. Ben, Kıbrıslı bir Türk olarak şunu açıkça söylemek isterim ki bunların gerçekle en küçük bir ilgisi yoktur. Rum halkı asla programda gösterilmeye çalışıldığı gibi değildir. Bu program Türkiye halkı ile Rum halkı arasında düşmanlık yaymaya çalışmakta, ayrıca karışıklıktan yararlanıp Türkiye ve Yunanistan'a sızmaya çalışan Rus sosyal-emperyalizminin işine yaramaktadır.

Kıbrıs'ta, 400 yıldan beri iç içe yaşayan Rum ve Türk halkı arasında kökü geçmişte olan bir **dostluk ve kardeşlik** bağı vardır. Bu dostluğu baltalamaya yönelik provokasyonlar, halkları düşman edici yayınlar yerli gerici hakim sınıflarca her dönemde piyasaya sürülmüştür.

Bilindiği gibi 1950'lerden beri Türkiye halkını sık sık meşgul eden konulardan bir tanesi de Kıbrıs Meselesi'dir. Emperyalizm tarafından körüklenen Kıbrıs Meselesi her dönemde emperyalizm uşağı yerli gerici hakim sınıflar tarafından halkı aldatmada bir araç olarak kullanılmıştır.

Kıbrıs'ta 1950'lerden beri provokasyonlar, katliamlar düzenlenmiştir. Devrimciler bu katliamları her dönem halka açıklamışlardır. Bu katliamların,tecavüzlerin sorumluluğu ne Rum ne de Türk halkına yüklenemez. Devrimciler katliamların sorumluları olarak emperyalizmi ve maşalarını görmektedirler. Nasıl ki bugün faşistlerin düzenledikleri katliamların sorumluluğu Türkiye'nin iki milliyetten halkına değil, emperyalizme bağlı faşist çetelere aitse ; Kıbrıs'ta düzenlenen katliamların sorumluları da emperyalist uşağı Grivas'çı Samson'cu faşist EOKA teşkilatına ve diğer bir uşak Denktaş'çı TMT (Türk Mukavemet Teşkilatı) na aittir.

Grivas ve Denktaş'ın kimliklerini açıklamak, olayların anlaşılmasında faydalı olacağı için, Türkiye halkına bu iki işbirlikçiyi kısaca da olsa tanıtmaya çalışacağız :

Grivas Hitlerci faşist Alman işgaline ve ülke içindeki bir avuç kuklasına karşı mücadele eden Yunanistan halkının mücadelesini bastırmaya çalışan sicilli eski bir Nazi ajanıdır.

İkinci Dünya Savaşı ve daha sonraki yıllarda, kurmuş olduğu(X) isimli faşist teşkilatıyla Yunanistan halkına ve devrimcilere karşı barbarca saldırmış bir emperyalist uşağıdır. Böyle bir faşistin Kıbrıs'ta kurduğu EOKA'nın çalışmaları - nın Kıbrıs'ın iki milliyetten halkına karşı olduğu açıktır.

Denktaş ise, İngiliz emperyalizmi sömürgeciliğinin 1954 dönemi Savcı Yardımcısıdır. Rum halkının İngiliz emperyalizmine karşı mücadelesinde, İngiliz emperyalizmine hizmet eden Denktaş, İngilizlerin Türklerden oluşan paralı komando birlikleri oluşturmalarında büyük oranda yardımcı olmuştur.İngiliz emperyalizminin emrindeki bu Türk birlikleri birçok Rum köyüne tecavüzler, katliamlar düzenlemek üzere gönderilmiştir. TMT'nin büyük bir çoğunluğunu İngilizlerin kontrolündeki bu birliklerde paralı asker olarak çalışan kimseler oluşturmuştur.

Denktaş daha sonraları yazmış olduğu bir kitabında İngiliz emperyalizminin kuklası olduğunu şu sözlerle itiraf etmiştir : "Biz'Statüko - nun muhafazası' dedik davamıza ve İngilizlerin gün gelip adayı terkedebileceklerine inanmak isteme - dik. Değişen dünyadan bihaber körü körüne İngiliz dostluğunu güttük. " (12'ye 5 Kala Kıbrıs, R. Denktaş)

İngiliz emperyalizmi 1950- 1960 döneminde birçok provokasyonlara başvurarak Türkler'le Rumlar arasında çatışma çıkarıp "böl ve yönet" politikasını uygulamaya çalışmıştır. İlginç olan böyle bir provakasyonu Türkiye halkına açıklamak istiyorum.

İngiliz emperyalizmine bağlı askeri kuvvetler, Rum köylerinden yakaladıkları yoksul Rum delikanlılarını Gönyeli köyünün civarında salıvermişlerdi. Tam da bu sırada atlara binmiş, beyaz kefen elbiseli, sarıklı, elleri kılıçlı Türkler ortaya çıkmış ve Rum gençlerinin çoğunu kılıçla katletmişlerdi. İngiliz - Türk faşistlerinin işbirliğiyle yaratılan bu katliamın amacı açıktı.Rumlar içinde Türk düşmanlığı tohumları serpmek, ayrıca geri bilinç düzeyine sahip Türkleri şövenist duygularla Rum halkına karşı körüklemek. Nitekim olaydan hemen sonra TMT halk arasında şöyle bir söylenti yayıyordu: "Şehit Türkler ayağa kalkıp Rumları öldürdüler. Onlar da savaş istiyor."

1960 yılında ilan edilen Cumhuriyet, görünüşte bir sükunet getirmişti. Oysa her iki tarafın faşistleri de emperyalizmin kucağında,halkların arasını açma hazırlıklarına hız vermişlerdi. Her iki taraf da faşist çetelerini eğitmeye, silah yığınağı yapmaya devam etmiş ve sık sık provokasyonlara başvurmuşlardı. Bu provokasyonlardan bir tanesi de faşist TMT tarafından 1962 yılında Bayraktar Camii'ine yapılan sabotajdır. Sabotajdan hemen sonra Kıbrıs'ta yayınlanan Cumhuriyet gazetesi, olayın faillerini en erken bir zamanda açıklayacağını yazmıştır. Olayın faillerinin açığa çıkmasını istemeyen TMT ertesi gün gazetenin Yazı İşleri Müdürü Ayhan Ahmet ve Mustafa Gürkan'ı katletmiştir.

1963'e gelinceye dek her iki tarafın da hazırlık yaptığını gösterir bir belgeyi açıklamak istiyoruz: Nisan 1973'te Kıbrıs'ta yayınlanan "Mücahit" dergisinde H. Ş. Altay şunları açıklamaktaydı: "... TMT yönünden 1960-63 devresi biraz da kendini toparlama ve güçlenme devresi oldu. Bu üç yıl içinde TMT, elemanlarını eğitti, silahlarını yeniledi, tek güç kaynağı saydığı Anavatanımızdan her türlü yardım garantisini sağladı. Kadrolarını genişletti.."

Türk ve Rum halklarının dostluk ve birliğini parçalamak ve doğacak karışıklıktan kendi çıkarları yönünde yararlanmak her zaman emperyalizmin başvurduğu bir yol olmuştur. 1963 yılında emperyalizme bağlı teşkilatların karşılıklı provokasyonlarıyla Kıbrıs meselesi yeniden alevlenmiştir. Bu dönemde düzenlenmiş olan Alay doktorunun karısının ve çocuklarının öldürülmesi olayı, yollardan geçen Türklerin katledilmesi, halklar arasına düşmanlık tohumları ekmeye yarayan faşist komplolardı.

1967 yılından sonra her iki tarafın faşistleri belirli bir güç kaybına uğramışlardı. Özellikle Grivasçı faşistler Rum toplumu arasında iyice teşhir olmuşlardı. 1967 -74yılları halklara zarar veren çatışmaların en az seviyeye indiği ve her iki toplumun aralarındaki mesele - leri görüşmeler yoluyla halletmeye yöneldikleri bir dönem oldu. Bu dönem içerisinde Türk ve Rum halkı arasındaki dostluk yeniden kurulmaya başlanmıştı.

1970 yılları aynı zamanda dünya çapında iki süper devletin hegemonya mücadelesinin şiddetlendiği ve her yerde kıyasıya hegemonya mücadelesi verdikleri dönemin başlangıcıdır. Dünya çapında gerileyen Amerikan emperyalizmi Ortadoğu ve Akdeniz'deki çıkarlarını korumak için Kıbrıs'ta kendisine bağlı faşist güçlere bir darbe düzenletmiştir. 15 Temmuz 1974 tarihinde düzenlenen bu faşist darbeden sonra 20 Temmuz 1974 tarihinde (yani Türkiye'nin çıkartma yaptığı tarihe kadar) Rum faşistleri Rum halkından 2 000 yurtseveri katletmişlerdi. (Le Monde, 24 Temmuz 1974) Bu rakam 1950'lerden 74'e kadar öldürülen Türklerin sayısından çok fazladır. Bu olay bize halkların ortak düşmana ve katliamların esas kaynağının emperyalizmin ve uşağı faşistlerin olduğunu göstermektedir.

20 Temmuz günü Türkiye Rus sosyal-emperyalizminin yeşil ışık yakmasıyla Kıbrıs'ı işgal hareketine girişmiştir. Time dergisi 29 Temmuz 1974 tarihinde şunları yazmaktaydı: "Ada Kremlin için de kilit haber alma merkezidir. Rusya'nın Lefkoşa Büyükelçiliği, Kahire, Tahran, Beyrut'taki elçiliklerinden daha büyüktür. Son derece gelişmiş çapraşık bir haberleşme merkezi Kıbrıs elçiliğini Moskova'ya ve Akdeniz'deki Sovyet filolarına, aynı zamanda da İsrail açıklarında Radyo haberleşmesini denetleyen iki Sovyet gemisine bağlar."

Türkiye'nin Kıbrıs'a çıkartma yapmasından sonra, Rum faşistleri kendi halkını katletme yanında Türk halkını da katletmeye yöneldiler. Atlılar, Murat Köyü katliamları Rum faşistlerinin düzenledikleri insanlık dışı katliamlardır. Aynı şekilde Türk silahlı kuvvetleri de Rum halkına katliamlar yapmıştır. Her iki tarafın yapmış olduğu katliamlar dünya basınında büyük bir tepki doğurmuştur.

Kıbrıs'ta hem Rum hem de Türk halkının katledilmesinin esas sorumlusu emperyalizmdir. Bunun sorumluluğunu Rum ve Türk halkına yüklemek en büyük insafsızlık olacaktır.

MC faşizminin Televizyon'da yayınlatmakta olduğu " Özgürlüğe Doğru " programının gerçekleri yansıtmadığını, halkı aldatmaya yönelik, halkları düşman edici bir yayın olduğunu bir Kıbrıslı olarak açıklamak isterim. Halklar arasında düşmanlık tohumları ekmeye yönelik bu yayın Türkiye ve Yunanistan üzerinde hegemonya kurmak isteyen Rus sosyal-emperyalizminin işine de yaramaktadır.

Devrimciler her dönemde işkenceye , katliamlara karşı çıkmışlardır. Biz, Kıbrıs'ta Rum ve Türk faşistlerinin düzenlemiş oldukları katliamları, işkenceleri her zaman halka açıkladık ve lanetledik . Aynı şekilde faşist MC'nin Türkiye halkına uyguladığı baskıları, işkenceleri, düzenlediği katliamları lanetliyoruz. Halkların kardeşliğini , ortak düşmanları emperyalistlere , günümüzde iki süper devlet Amerika ve Rusya'ya karşı ortak mücadelelerini savunuyoruz.

İşkencenin, katliamların kaynağı emperyalizm halkın mücadelesiyle yıkılacaktır !

KAHROLSUN HALKLARI
DÜŞMAN ETMEYE ÇALIŞAN
İKİ SÜPER DEVLET !
İŞGALE NİHAYET KIBRIS'A
HÜRRİYET !
NE AMERİKA NE RUSYA
BAĞIMSIZ KIBRIS !

1 Mayıs marşının bestecisi Sarper Özsan'la devrimci müziğin sorunları

Halkın Sesi: Günümüzde Türkiye'de halk kitleleri - ne zarar veren, mücadele edilmesi gereken müzik türleri ile, halkın müca - delesinin safında yer alan öteki türler hangileridir?

Sarper Özsan: Sorunuza cevap ver - meden önce Türkiye'deki müzik türlerine bir göz atmak yararlı olur sanıyorum. Bugün ülkemizde, toplumumuzun çeşitli sınıf ve tabakalarında yaşanan belli başlı müzik türleri şunlardır:

1. Halk Müziği
Halkımızın yüzyıllardır aşıkları vasıtasıyla ya da anonim olarak yarattığı ve bugün de halkın büyük çoğunluğu tarafından yaşanan müziktir. Hakim sınıfların bütün baskılarına rağmen doğuda Kürt halkı tarafından yaşanan Kürt müziğini de bu müzik türü içinde sayıyorum.

2. Yoz Müzik
Halk arasında "dolmuş müziği" "piyasa müziği" gibi adlarla bilinen bu müzik, yurt içinde Polis Radyosunda, yurtdışında ise Budapeşte, Sofya gibi revizyonist radyoların Türkçe yayınların - da ve sahte "TKP"nin Doğu Berlin'deki "Bizim Radyo'sunda bol bol yayınlanmaktadır. Bu müzik plak ve kaset olarak da bütün yurt sathına yayılmaktadır. Esas olarak halk müziğinden kaynaklanmakla birlikte, gerici bir muhtevaya ve yoz bir müzik yapısına sahip olan bu müzik, özellikle son yıllarda halkın geniş kesimlerini etkiler duruma gelmiştir.

3. Türk Sanat Müziği
Halk arasında "alaturka" adıyla bilinen bu müzik, feodal Osmanlı hakim sınıflarının müziğinin bugünkü takipçisidir. Gerici bir muhtevaya sahiptir. Müzik ola - rak da iyice yozlaşmıştır. TRT Radyo ve Televizyonlarında yüksek bir oranda yayınlanmasına rağmen halk arasında gerileme kaydetmektedir.

4. Türk Hafif Müziği
Esas olarak Hafif Batı Müziğinden kaynaklanan bu tür, son on yılda çok büyük bir gelişme kaydetmiştir. Bütün radyolar, tele - vizyonlar, bu alanda çıkarılan plak ve kasetler, bu müziği ala - bildiğine yaymaktadır. Son yıllarda bu tür içinden çıkan ilerici ve demokratik muhtevalı bir avuç örneği bir kenara bırakırsak, bu müzik de muhteva olarak gerici, müzik olarak da halkımıza ya - bancı bir müziktir.

5. Çağdaş Türk Müziği
Klasik Batı Müziği eğitimi gör - müş müzikçiler tarafından yaratılan bu müzik, genel olarak klasik ve çağdaş batı burjuva müziğinin bir kopyasıdır. Halk müzi - ğimizin ele alınarak işlendiği e- serlerde bile bu batılı anlayış kendini gösterir. Halkımıza hayli yabancı olan bu müzik türü, ancak müziksever bir gurup aydı- na hitap etmektedir.

Bu kısa bilgilerden sonra sorunumuza geçebilirim.

Bugün Türkiye'de kitlelere zarar veren ve mücadele edilmesi gereken müzik türleri, Yoz Müzik, Hafif Türk Müziği ve Türk Sanat Müziği'dir. Bu türler, ayrı müzik köklerinden gelmelerine ve müzik dili bakımından farklı özellikler taşımalarına rağmen ortak bir muhtevaya sahiptirler. Feodal, emperyalist ve faşist kültürün bir parçasıdırlar. Her üç tür de insanları kitle bilin - cinden yoksun, tek başına kendi meseleleri içinde boğulan, kaderci, boynu bükük, çaresiz, dünyaya boşveren ve gününü gün etmeye bakan kişiler haline getirmeye çalışmaktadır. Emperyalizmin, faşizmin ve feodalizmin varlığını ve sömürüsünü de - vam ettirebilmek için, tam da böyle insanlardan oluşan halklara ihtiyacı vardır. Bir de ilerici, devrimci müzik kisvesi altına, bazı halk mo - tiflerinden yararlanmakla birlikte muhteva ve yapı olarak revizyonist bir müzik gelişme yolundadır. İşte bu müzik türleri, kitlelere büyük zarar vermektedir. Yurdumuzda iki süper devlete, faşizme ve feodal kalıntılara karşı yürütülen bağımsızlık ve demokrasi mücade - lesi, müzik alanında bu türlere karşı verilecektir.

Halkın mücadelesinin safların - da yer alan müzikler hangileridir? İlerici, demokrat, yurtsever ve devrimci bir muhtevaya sahip olan, müzik dili ve biçimi halk müziğinden kaynaklanan bütün müzikler, kökolarak hangi tür içinden gelirse gelsin halkın mücadelesinin -safında yer alır. Nitekim, Halk Müziği, Çağdaş Türk Müziği ve Hafif Türk Müziği türleri içinden yetişen bazı sanatçılar, son zamanlarda bu yol - da örnekler vermişlerdir. Bu mü - ziklere karşı tavrımız, onları geliş meye açık olan yönleriyle benimsemek, biçim ve muhteva yönünden eleştirerek daha çok geliştirmektir.

Halkın Sesi: Sizce devrimci müzik nedir ve nasıl olmalıdır?

Sarper Özsan: Bütün öteki sanat türleri gibi müzik de, toplumun hayatının bir yansımasıdır. Devrimci müzik ise, toplumun hayatının ve mücadelesinin devrimci bir gözle yansımasıdır. Ancak bu, bir şeklin ay - nadan yansıdığı gibi mekanik ve basit bir yansıma değildir. Devrimci müzik aynı zamanda devrimci hareketin gelişmesine de yardımcı olur. Çünkü proletaryanın devrimci ideolojisini ve siyasetini benimse - miştir. Bu müzik bugün muhtevada anti-emperyalist, anti-faşist, anti - feodal ve anti-revizyonisttir. Halkın devrimci hayatının bir parçasıdır. Bu müzik aynı zamanda enternasyonalisttir.; dünyadaki devrim - ci müziklerle aynı özü taşır ve dünya devrimci müziğinin bir parçasıdır. Devrimci müziğin muhtevasını kısaca bunlar belirler.

Devrimci müziğin biçimi nasıl olmalıdır? Devrimci muhteva bu - gün esas olarak halk müziğinin ez - gi yapısı ve biçimleri içinde ya da bu temel üzerinde geliştirilecek yeni biçimler içinde sunulmalıdır. Ancak yapılacak yeniliklerde halk kitlelerinin müzik seviyesinin gözden uzak tutulmaması gerekir. Halkın anlamadığı, sevmediği bir müzik, seviye olarak yüksek de olsa, dev - rimci bir muhtevaya sahip bile olsa hiç bir işe yaramaz.

Özetlersek, en genel anlamda devrimci müzik, muhtevada devrimci, biçimde ise milli olan müziktir.

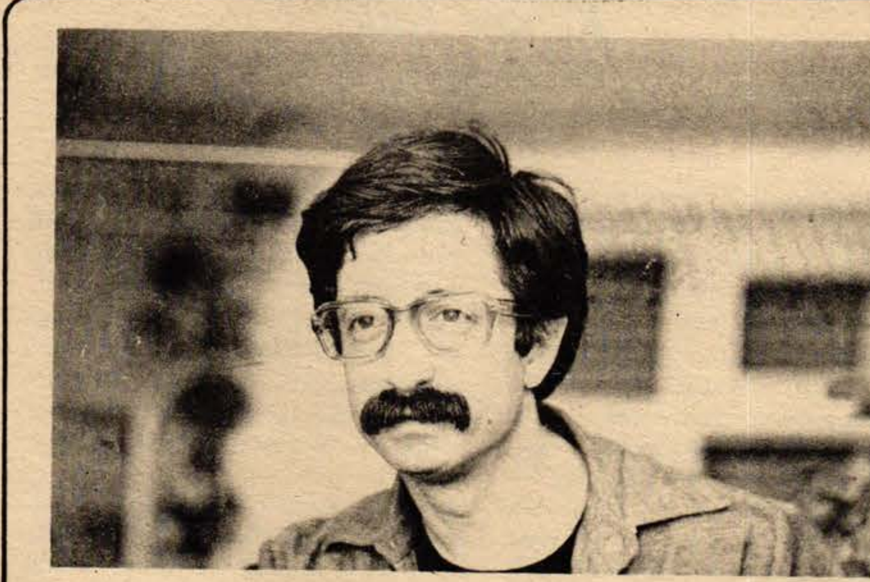
Proletarya, tarihin en ileri sınıfıdır. Halka önderlik eder ve onu ilerletir. Müzik alanında da böyle - dir: Proletarya, halkın müziğine önderlik eder ve onu ilerletir.

Devrimci müzik, bugünkü halk müziğinin seviyesinde tabii ki kal - mayacaktır. Feodal düzendeki köylü kitlelerinin duyuşlarını, düşünüşlerini ve hayatını yansıtmaya yarayan bu müzik dili ve biçimleri, gelecekteki sosyalist düzende ve daha sonra sınıfsız toplumda insanlığın vardığı en ileri duyuş, düşünce ve hayatı yansıtmaya elverişli olabilir mi? Olamaz. Devrimci müzik, halk müziğinin temeli üzerinde yükselecek ama onu çok aşacaktır. Bunu yaparken kendi tarihimizdeki ve bütün insanlığın tarihindeki müzik sanatında, devrimci müziğimizi ya - ratmaya elverişli her öğeden yararlanacak, onu günün devrimci siyasetiyle kaynaştırarak yepyeni bir senteze ulaştıracaktır. Devrimci mü - zikçilerimiz bu sebeple halk müziğimizi özümlemeli, başta klasik batı müziği olmak üzere, yararlanabileceği bütün müzikleri dikkatle ve eleştirerek incelemeli, onların ileriye dönük yanlarını bulup çıkarmalı ve bunlardan yararlanarak, dev - rimci özü en iyi aksettirecek yeni biçimleri yaratmaya çalışmalıdır.

Devrimci müzik, devrimci mücadeleden ayrılamaz. Mücadele iler - ledikçe ve yeni yeni boyutlara ulaştıkça, devrimci müzik de gelişecek, yeni ve gelişkin biçimlere ulaşacaktır.

Halkın Sesi: Dünyada dev - rimci müziğin bugünkü durumu nedir? Sovyetler Birliği ve bazı Doğu Avrupa ül kelerindeki müzik bugün ne durumdadır?

Sarper Özsan: Sanat ve müzik, toplumların hayatının ayrılmaz bir parçasıdır. Toplumların hayatında ortaya çıkan bütün olaylar ; savaşlar, sosyal bunalımlar, karşı-devrimci

Sarper Özsan çeşitli besteleri ve özellikle 1 Mayıs Marşı ile tanınan devrimci bir bestecidir . Kendisi Ankara Devlet Konservatuvarı Bestecilik Bölümünü bitirmiştir. Sarper Özsan bize anlattığı hayat hikayesinde şunu belirtmiştir: "Okuduğum okulda yalnızca batı burjuva klasik müziğinin eğitimi verilir. Ancak ben bununla yetinmedim. Halk müziğine zaten öteden beri sevgi duyarım. "Sarper Özsan, Halk müziğine dayalı eserler vermek amacıyla saz ve cura gibi halk çalgıları üzerinde çalışmış ve birçok türkü öğrenmiştir. 1970 yılında TRT'de görev almış ve TRT'nin 1971 yılı müzik programını yapmakla görevlendirilmiştir. Sarper Özsan yaptığı plan taslağında müzik yayınlarının halk yararına yapılabilmesi için bir takım önerile r getirmiştir. Ancak 12 Mart darbesi yüzünden bu plan uygulanamamıştır.

Sarper Özsan 1971 Haziran'ında faşist diktatörlük tarafından tutuklanmış ve uzun bi r süre hapiste kalmıştır.

Sarper Özsan'ın 1 Mayıs Marşı dışındaki bazı besteleri şunlardır: Ayyar Hamza sahne müziği (1968) , Bozkır Dirliği sahne müziği (1968), Asiye Nasıl Kurtulur sahne müziği (1969), Salozun Mavalı sahne müziği (1970), Bayan Talih-Bay Para müzikli çocuk masalı (1971), Panayır 'daki Yabancı Kasap müzikli köroğlu masalı(1971), Besteci son senelerde ise "Ana" ve "Şvayk Hitlere Karşı"adlı oyunların müziğini yapmıştır.

"Devrimci müziği yaratmak isteyen müzikçilerimiz, önce Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesini ve onu Türkiye şartlarına uygulayan proleter devrimci siyaseti derinden kavramalıdırlar. İkinci olarak proleter devrimci hareketin içinde yer almalıdır. Üçüncü olarak halkın içinde erimeli, kaderlerini halkla birleştirmeli, alçakgönüllü olmalı ve devrimci mücadelenin içinde aktif olarak yer almalıdırlar. Dördüncü olarak da beste yapacak olanlar müziğin teknik ve estetik meselelerini iyi bilmeli devrimci bir muhtevayı en iyi ortaya çıkarabilecek halk müziğine dayalı bir müzik dili, biçim ve çok sesliliği araştırmalıdırlar".

üzerine bir konuşma

ya da devrimci hareketler, o toplumun hayatındaki önemine göre sanat ve müzikte yansımasını bulurlar. Proleter devrimci müzik de dünya proleter devrimci hareketleriyle başladı, gelişti ve bugün oldukça ileri bir seviyeye erişti. Tarihteki ilk proletarya devrimi olan 1871 Paris Komünü, bütün dünya işçi ve emekçilerinin coşkunlukla söylediği Enternasyonal marşı başta olmak üzere, bir dizi Komün şarkısı bıraktı. 1917 Ekim Devrimi de pek çok devrimci marş ve şarkılarda yansımıştır. İkinci Dünya Savaşı sırasın da Avrupa ülkelerinde ve Çin Devrimi sırasında, pek çok Partizan ve direniş şarkıları yaratıldı. Bütün bu müzikler, muhteva olarak dünya devrimci hareketinin bir parçasıydı ve biçim ve müzik dili olarak kendi halklarının müziğinden kaynaklanıyordu. Proletaryanın iktidara geldiği ülkelerde devrimci müzik daha da gelişti. Şarkı, türkü, marş gibi küçük biçimlerden yola çıkılarak gelişmiş müzik biçimleri yaratılmaya başlandı. Ancak siyasi ve ideolojik alanda olduğu gibi sanat ve müzik alanında da revizyonist bir çizgi, devrimci müziğin önünü karartmaya çalıştı. Revizyonist müzikçiler, devrimci, sosyalist bir müzik diye, esasta karşı-devrimci ve burjuva bir müziğin savunusunu yapıyorlardı. Marksist-Leninistler, öteki sanat dallarında olduğu gibi müzik alanında da revizyonizmle mücadele ettiler. Stalin ve Jdanov, Sovyetler Birliği'nde burjuva ve revizyonist unsurlara karşı kararlı bir mücadele yürüttü. Ancak Stalin'in ölümünden sonra Kruşçev-Brejnev kliğinin iktidarı gaspetmesiyle Sovyetler Birliği'nde ve öteki sosyalist Doğu Avrupa ülkelerinde burjuva müzikçilerine gün doğdu. Bu müzikçiler, halk müziğini horgörüyorlardı. Nitekim müziklerini halk müziği temelinde değil, batı burjuva müziğinin temeli üzerine inşa ettiler. Bu müzikler, revizyonist iktidarlar tarafından destek gördü. Çünkü bu müzikler, yeni palazlanmakta olan büyük bürokrat burjuvazinin müzik alanındaki taleplerini karşılıyordu. Onların siyasetine hizmet ediyordu.

Öte yandan bugün Rusya'da ve öteki revizyonist ülkelerde halk müziği, tıpkı devrim öncesi dönemlerde olduğu gibi, hor görülmektedir ve baskı altındadır. Devrimci dönemlerde yaratılmış olan devrimci müzikler ise, halka unutturulmaya çalışılmaktadır. Bu müzikler bir anlamda yaşlı devrimcilerin belleklerine ve anılarına hapsedilmiş durumdadır. Genç kuşaklar bu müzikleri bilmezler. Onlar, burjuva düşünüş, duyuş, değer yargıları ve hayat tarzıyla yetişmektedirler. Müzik alanında hafif müzik adı verilen emperyalist müziği yaşamaktadırlar. Hafif müzik, revizyonist devletler tarafından destek görmektedir. Rusya'da ve öteki birçok revizyonist ülkede yapılan müzik festivallerinin hemen hepsi hafif müzik dalındadır.

Emperyalist müzik ile aynı anlayışı devrimci ve sosyalist bir maske altında sürdürmeye çalışan revizyonist müzik, kendisini doğuran emperyalizm ve sosyal-emperyalizm ile birlikte yok olup gidecektir.

Sanat ve müzik alanında devrimci çizgi ile revizyonist çizgi arasındaki mücadele, bütün Çin Devrimi süreci içinde de sürdü. Bizzat Mao Zedung, Çin Devrimi sırasında ve Çin Halk Cumhuriyeti kurulduktan sonra, devrimci sanatçılara rehberlik eden birçok konuşma yaptı, yazılar yazdı. Revizyonizme karşı sanat alanında da sürekli bir mücadele yürüttü. Bu mücadele, 1965-66 yılları arasındaki Büyük Proleter Kültür Devrimiyle en yüksek noktasına ulaştı. Büyük Proleter Kültür Devrimi, bütün alanlarda olduğu gibi sanat ve müzik alanında da revizyonist çizgiye çok büyük bir darbe indirdi. Bu yıllar, özellikle müzikte bir sıçrama noktasıdır. İlk kez devrimci bir muhteva ile milli müziği, senfonik orkestra boyutlarında birleştiren gelişmiş eserler ortaya çıktı. Ve o zamandan bugüne kadar Çin'de bir dizi senfonik eser, devrimci operalar ve baleler yaratıldı.

Ayrıca bugün Filistin'de, Latin Amerika'da, Afrika'da, Dofar'da, Uzak Doğu'da, kısacası sosyal devrim ve ulusal kurtuluş hareketlerinin sürdüğü her yerde, devrimci, demokratik, yurtsever bir müziğin gelişmekte olduğunu izliyoruz.

Bütün bunlar, devrimci müziğin parlak bir geleceği olduğunu en açık bir şekilde göstermektedir.

Halkın Sesi: Sözü ve müziği size ait olan "1 Mayıs Marşı" geniş kitlelerce maloldu. Bu eserin ortaya çıkışını ve kitlelerce benimsenmesinin nedenlerini anlatırmısınız?

Sarper Özsan: 1 Mayıs Marşı, Bertolt Brecht'in, Gorki'nin romanından oyunlaştırdığı "ANA" oyununun 1 Mayıs 1905 sahnesi için yazılmış bir müziktir. Ancak oyunun öteki müzikleri gibi 1 Mayıs Marşını da yalnızca bir oyun müziği olarak düşünmedim. Oyun dışında devrimci mücadelemizde çalınıp söylenir müzikler olmasını istedim. Bu durumda, önümde çözmem gereken iki mesele vardı: Birincisi, oyunun konusu 1905-1917 yıllarında Rusya'da geçiyordu. Müziklerin de muhteva ve biçim olarak o dönem Rusya'sına uygun olması gerekiyordu. İkinci mesele ise, bugün yurdumuzda devrimci mücadelemizin gerektirdiği muhteva, halkımızın müzik anlayışına aykırı düşmeyecek ve devrimci taleplerini karşılayabilecek militan bir müzik dili ve biçimi içinde sunulmalıydı. Bu çetin meseleleri, muhtevada, o dönem Rusya'sındaki mücadele ile, bugün yurdumuzdaki mücadelenin bazı benzerliklerinden; biçim ve müzik dilinde ise, Türk ve Slav müziklerindeki bazı ortak makamsal özelliklerden yararlanarak çözmeye çalıştım. Bütün bu çok yönlü meseleleri bugünkü şartlarda en başarılı olarak çözmüş olduğum müzik, herhalde 1 Mayıs Marşı oldu ki, çok kısa bir zaman içinde kitleler tarafından öğrenildi; devrimci gecelerde, mitinglerde söylenmeye başlandı.

1 Mayıs Marşı, emperyalizmin, toprak ağalarının ve burjuvazinin baskı ve zulmünün kalıcı olmadığını, ergeç yıkılacağını, yepyeni bir hayatın ve mutlu günlerin ancak bizim vereceğimiz mücadelenin sonunda geleceğini anlatır. Kitlelerin özlemlerini dile getirir, kendine güven aşılar. Devrimci ruh ve heyecanı yükseltir. 1 Mayıs Marşının müziği "Kürdi" makamında yazılmıştır. Halkımıza yabancı gelmeyen bir müzik diliyle örülmesine, müziğin akıcı olmasına ve sözlerle müziğin uyuşumuna titizlikle çalışılmıştır.

Halkın Sesi: Sizce devrimci müziğin yaratılmasında devrimci müzikçilerin öndeki en önemli meseleler nelerdir?

Sarper Özsan: Devrimci müziği yaratmak isteyen müzikçilerimiz önce Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesini ve onu Türkiye şartlarına uygulayan proleter devrimci siyaseti derinden kavramalıdırlar. İkinci olarak, proleter devrimci hareketin içinde yer almalıdırlar. Üçüncü olarak, halkın içinde erimeli, kaderlerini halkla birleştirmeli, alçakgönüllü olmalı ve devrimci mücadelenin içinde aktif olarak yer almalıdırlar. Dördüncü olarak da, beste yapacak olanlar, müziğin teknik ve estetik meselelerini iyi bilmeli, devrimci bir muhtevayı en iyi ortaya çıkarabilecek, halk müziğine dayalı bir müzik dili, biçim ve çoksesliliği araştırmalıdırlar. Şarkıcılar ya da çalgı çalanlar ise, kendi alanlarının teknik meselelerini çok iyi bir şekilde çözmüş olmalı, ayrıca devrimci ruhu ortaya en iyi çıkarabilecek söyleme ve çalma tarzını geliştirmelidirler.

Devrimci müziğin yaratılmasına doğrudan doğruya ilişkin olanı dördüncüsüdür. Ancak, bu meselenin en doğru bir şekilde çözülebilmesi, kanımca ilk üçünün gerçekleşmesine bağlıdır. Biz müzikçiler devrimci müziğin yaratılmasına samimiyetle sarılarak bu dört meseleyi de çözebiliriz. Bunu başaracağımıza inanıyorum.

1 Mayıs Marşı

Hızlı (♩ = 120-138) — söz ve müzik: S. ÖZSAN

1. Gün le rin bu gün ge tir di ği bas ki zu lüm ve kan dır Gün le dir An cak bu böy le gil mez sö mü rü de vam el mez An mez yep ye ni bir ha yat ge lir biz de ve her yer de yep ye de Bir Ma
2. Yep ye ni bir gü neş do ğar dağ la rın do ruk la rın dan Yep ye dan mut lu bir ha yat fi liz le nir kav ga nın u fuk la rın dan mut lu dan Yur du mun mut lu gün le ri mut lak ge len gün de dir yur du

yıs Bir Ma yıs iş çi nin e mek çi nin bay ra mı Bir Ma mı Dev ri min son lu yo lun da i ler le yen hal kın bay ra mı Dev ri mi

SON

AFRİKA

Gabon Genel Öğrenci Derneği'nin 34. Kongresinde Yeni Rus Çarları protesto edildi

22 Aralık'ta Paris'te Afrikalı gençliğin önemli bir toplantısı yapıldı. Gabonlu Öğrenciler Birliği'nin 30' uncu kuruluş yıldönümü ve 34'üncü kongresinin açılması dolayısıyla 300'e yakın Afrikalı öğrenci Nanterre Üniversitesi'nde toplandı. Kongre salonunda uluslararası proletaryanın ve dünya halklarının büyük önderi ve öğretmeni Mao Zedung'un portreleri, iki süper devlete ve Gabon'u hakimiyeti altında tutan Fransız emperyalizmine karşı sloganlar yer alıyordu.

Açış konuşmasını yapan AGEG (Gabon Genel Öğrenci Derneği) Başkanı kitleyi Mao Zedung'un anısına bir dakikalık saygı duruşuna davet etti. AGEG Başkanı konuşmasında, Üç Dünya Tahlili'nin doğruluğunu ve Rus sosyal-emperyalizminin dünya çapındaki saldırganlığını anlattı. ÇKP'nin "Dörtlü Çete"ye karşı kazandığı zafer selamlandı. Afrika halklarının iki süper devlete ve gerici işbirlikçilerine karşı verdiği mücadeleler örneklerle açıklandı. Konuşmada Rus sosyal-emperyalistlerinin Afrika'yı bağımlılıkları altına almaya yönelik girişimleri teşhir edildi. Konuşmacı, Angola halkının bugün sosyal-emperyalizme karşı mücadele içinde güçlendiğini ve Portekiz sömürgecilerini olduğu gibi, Kübalı kiralık askerleri ve Yeni Çarları da Angola'dan kovacaklarını söyledi.

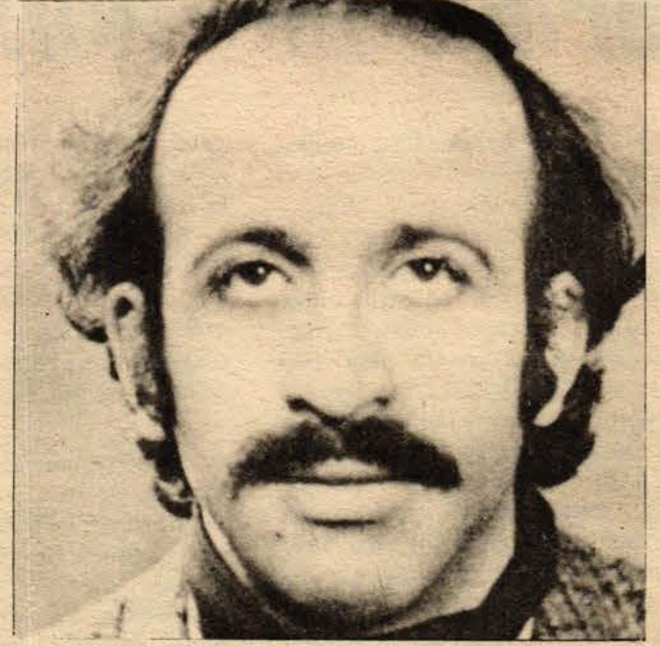
Daha sonra, Komor Adaları, Madagaskar, Orta Afrika, Fildişi, Kamerun, Tunus Öğrenci birlikleri temsilcileri, Tours ve Rennes Afrikalı Öğrenciler Birliği ve Perulu Öğrenciler Derneği sosyal-emperyalizmi teşhir eden, Üçüncü Dünyanın birliğini amaçlayan mesajlarını okudular.

Toplantıya Türkiyeli Proleter Devrimciler de katıldı. Okudukları mesajda AGEG'in iki süper devlete karşı mücadelesini desteklediklerini, bütün dünya halklarının iki süper devleti mutlaka yıkacaklarını bildirdiler. Toplantı sonunda, AGEG'in yayın organı "GABONLU ÖĞRENCİ", "ANGOLA'DAN HABERLER" gazeteleri, Fransız Revizyonist Partisinin sömürgecilerle işbirliği yaptığını teşhir eden bir bildiri ve çok sayıda AYDINLIK dergisinin Fransızca basımı satıldı.

Siyonistler Filistin davasının bir evladını daha şehit ettiler

Filistin davasının önde gelen militanlarından Mahmut Salih, 3 Ocak 1977 gecesi, İsrail siyonistleri tarafından şehit edildi. Mahmut Salih, Filistin Kurtuluş Örgütünün (FKÖ) eski Fransa temsilcisi El Fetih'in seçkin bir yöneticisi ve Paris'teki "Arap Kütüphanesi"nin müdürü idi. Mahmut Salih aynı zamanda, Filistin Yazarlar ve Gazeteciler Birliğinin Fransa'daki temsilciliğini de yapıyordu.

Mahmut Salih'in şehit edilmesine ilişkin olarak FKÖ-nün Fransa bürosu yayınladığı bildiride şöyle demektedir: "... Mahmut Salih, El Fetih'in eski bir militanı idi. Tıpkı, kendisinden öncekiler gibi o da, siyonist propagandanın maskesini düşürmeye ve halkımızın haklı mücadelesini geniş kitlelere yaymaya çalışıyordu. Onu katleden siyonist ajanlar, Filistin Devrimini tasfiye etmeyi amaçlayan geniş bir komplo çerçevesinde hareket etmektedirler. Ama bu çetin sınavlar, haklı savaşımızı halkımızla omuz omuza sürdürme yolundaki azmimizi asla sarsmayacaktır."

محمود صالح

شهيد فتح شهيد الثورة الفلسطينية

منظمة التحرير الفلسطينية

MAHMOUD SALAH
MARTYR DE FATH
MARTYR DE LA REVOLUTION PALESTINIENNE

Mahmut Salih'in cenazesi 8.1.1977 günü Paris'te kaldırıldı. Mahmut Salih'in doğduğu yer olan işgal altındaki Sabastiya'da gömülmesine İsrail engel oldu.

Cenaze için yapılan yürüyüş boyunca şu sloganlar atıldı: "Demokratik Filistin", "Siyonist Faşist Katiller", "Yaşasın Filistin Devrimi", "Kahrolsun İsrail", "Cenevre Konferansı Emperyalist Konferans", Kitle hep bir ağızdan Enternasyonal ve Biladi marşlarını söyledi. Filistin Kurtuluş Örgütü cenazeye gönderdiği mesajda Filistin topraklarının bütününün kurtarılması ve laik ve demokratik bir Filistin'in kurulması için sonuna kadar mücadele edileceğini belirtti.

Mahmut Salih'in şehit edilmesi üzerine Fransa'daki Türkiyeli Marksist-Leninistler Filistin halkının iki süper devletin hegemonya emellerini ve İsrail siyonistlerini yıkacağına olan inançlarını belirtmişlerdir.

Mahmut Salih Türkiye devrimine içten bir ilgi duyuyor ve onu enternasyonalist bir ruhla destekliyordu. Mahmut Salih'in uğruna şehit olduğu Filistin Halkının kurtuluş davası mutlaka zafere ulaşacaktır.

Gazeteci Sadun Tanju Macaristan'daki revizyonist düzeni anlatıyor

Macaristan'a bir gezi yapan gazeteci Sadun Tanju, izlenimlerini Cumhuriyet gazetesinde yayınladı. Yazar dizinin son yazısına şu başlığı koymuştur: "Kapitalizm Mantosu Altındaki Macar Sosyalizmi İlk Bakışta Farkedilmiyor". Sadun Tanju'nun yazı dizisi, Macaristan'da "kapitalizm mantosuna bürünmüş bir sosyalizm" değil, "sosyalizm" mantosuna büründürülmeye çalışılan bir kapitalizm hüküm sürdüğünü açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Macaristan'da hüküm süren düzeni anlatması için sözü Sadun Tanju'ya bırakalım. (Ara başlıklar tarafımızdan konmuştur.)

KAPİTALİST DÜZENİN BİR EKONOMİ SEKTÖRÜ: BEYAZ KADIN TİCARETİ

"Barlarda, müzikhollerde, yabancıların gidebileceği her yerde kendileriyle para karşılığında ilişki kurulabilen kadınlar bulunması ilginçti. Sosyalist bir toplumda insan onurunu korumak ve yüceltmek temel amacı unutulamayacağına göre, bu kadınlar da korunabilirdi. Oysa en lüks Müzikholde bile garsondan bir hanım arkadaş isteyebiliyordu-nuz ve tatlı bir genç kadın biraz sonra masanızın önünde duruyordu. ... Biz teorik olarak sevinin para ile alınıp satılmasını kabul edemezdik."

REVİZYONİST BURJUVAZİ ÇÖKEN SINIFLARIN SANATININ MİRASÇISIDIR

"Gençli ihtiyarlı bir kalabalık koskoca tiyatroda eski bir çoban masalının büyüsüne kapılmış, Leo Delibes'i lirik ve romantik müziği ile sarhoş olmuştu, 16'ncı Yüzyılda Rönesans İtalya'sında Ferrara Dükü Alfonso'yu eğlendirmek için yazılmış bir aşk hikayesi dört asır sonra sosyalist bir ülkede genç ve yaşlı kuşakların beğenisini kazanıyordu."

REVİZYONİZMİN KADINI AŞAĞILAYAN GERİCİ BAKIŞ AÇISI

"Gösteri Macar folklöründen esinlenmiş olmalıydı. Güzel kız kendisini seven iki delikanlıya da yüz veriyor onların kıskançlıklarını körüklüyor. İkisi birbirini vurup öldürünce de paralı bir hovardanın kollarına atılmaktan çekinmiyordu. ... Doğrusu bu Macarlar da ne biçim sosyalisttiler, şaşırtıyorlardı insanı."

REVİZYONİST DÜZENİN İNSANLARI SÜRÜKLEDİĞİ YOZ HAYAT

"Royal Oteli'nin yanındaki sinemanın kaldırımında birbirlerine sarılmış uzun uzun öpüşen ve dünyaya metelik vermeyen gençlerin yanından geçerken 'aferin' dedim kendi-me, 'alışıyorsun uygar bir şehirli gibi davranmaya." Sadun Tanju, revizyonist burjuvazinin çöküşe giden emperyalizmin "uygarlığını" aynen benimsediğini ince bir sanatçı usluбuyla ortaya koymaktadır.

Sadun Tanju Macaristan'da diğer bir revizyonist ülke olan Doğu Almanyalı Turistlerle de karşılaşıyor. Onlar hakkında yazdıkları ise şöyle: "Çoğu kadındı ve içlerinde 45-50 yaşlarında olanlar, kolejli kızlar gibi genç ve çekici duruyorlardı. Hepsi de nasıl bir gülüp eğlenme, akla gelebilecek her çılgınlığı yapma ihtiyacı içinde idiler görseniz şaşardınız. ... Çevredeki bütün masalara söz atıyorlar, göz süzüyorlar, şerefe kadeh kaldırıp masa masa geziye çıkıyorlardı. ... Göz göze geldiklerini yanlarına çağırıyorlar ya da kalkıp boyunlarına sarılıyorlardı."

Sadun Tanju Macaristan'daki revizyonist düzeni 1800'lerde yaşamış yurtsever Macar şairi Sandor Petöfi'nin sözleriyle eleştiriyor: "Ozanın görevi kişisel acıları ve sevinçleri çalıp söylemek değildir." "Bırakın hoppaca telleri zımbırdatmayı, sorumluluğunuzu bilin".